

## 4. Bibliographie der Schriften

**Testamentum Novum <griech.>**

**Francke, August Hermann**

**Halle, 1710**

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΔΙΚΗ ΠΡΩΤΗ.

---

### Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

### Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ  
ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ  
ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. 1.

**Π**ΕΤΡΟΣ ΔΩΣΙΛΟΥ. Ἰησοῦς Χριστοῦ, ὃν λαλεῖται παρεπιδήμοις Διδασκοῦσι Πόντῳ, Γαλατίᾳ, Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ, καὶ Βιθνίᾳ,

2 Κατὰ πάγιων Θεού πατέρος σὺν ἀγαπητῷ πεύματι, εἰς τὸν πατέρον καὶ βασιπού ματρόναν τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ· χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθωρεῖν.

3 Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ οὐ πολὺ αὐτοῦ ἔλεος αναγλύψας ἡμᾶς εἰς ἐπίδαιον δόσουν διὰ ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτην καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην σὺν ἐργασίαις εἰς ἡμᾶς,

5 Τὰς εἰς δικαιόμενος Θεοῦ φρυγανήματα πίσεως, εἰς σωτηρίαν ἐθίμημα δοκαλυφθῆναι εἰς καιρῷ ἐσχάτῳ.

6 Ἐγώ ἀγαλλιάσθη, ὅληρον αἴρων καλλήν τοῦρος ὅληρον

**Π**ΕΤΡΟΣ ΔΩΣΙΛΟΥ τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὰς Διδασκαλίας ξενιτούμενος τὸ Διδασκαλεῖον τοῦ Πόντου, τὸ Γαλατικόν, τὸ Καππαδοκικόν, τὸ Ἀσιακόν, καὶ Βιθνίας,

2 Κατὰ πάγιων Θεού πατέρος τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν πατέρον καὶ βασιπού ματρόναν τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ, αἱ τολμητική ἐντολές τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ εἰρήνη.

3 Ἄσ εἶναι εὐλογημένον ὁ Θεὸς, καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπῃ μας ἀναγένησον Διδασκαλεῖον τοῦ πολύ τῷ ἔλεος εἰς ἐπίδαιον ζωγραφίν Διδασκαλεῖον τὸ ἀναστάσεως τοῦ Ιησοῦ Χριστοῦ ἐν νεκρῶν,

4 Εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτην καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, ὁπῃ φυλάττεται εἰς τὰς φρυγανήματα πίσεως, εἰς σωτηρίαν, η ὁποία εἶναι ἐθίμημα δοκαλυφθῆναι εἰς τὸν δικαιόμενον Θεοῦ Διδασκαλεῖον τοῦρος.

5 Ὁπῃ φυλάττεται μὲτην δικαιόμενον Θεοῦ Διδασκαλεῖον τοῦρος, εἰς σωτηρίαν, η ὁποία εἶναι ἐθίμημα δοκαλυφθῆναι εἰς τὸν δικαιόμενον κατεργάντι.

6 Εἰς τὸ ὄποιον χαίρεσθαι, αἴρων καλλήν καὶ τοῦρος ὅληρον

ἀρπ (εὶ δέον εἰσὶ) λυπήσατε (ἀνίστως καὶ κάμνεις  
ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς

7 Ἰνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς  
πίστεως πολὺ πιεστεροῦ χρυ-  
σίας, οὐ ἀποκλεισμός, διὰ πυρός  
ἢ δοκιμαζομένης, εὐρεῖθη εἰς ἔ-  
παινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν  
ἀποκαλύψει ἵστη Χριστός.

8 Οἱ σοκεῖσθε αὐγαπῆτε,  
εἰς ὃν ἄρδε μὴ ὀρῶντες, πιεσύνο-  
τες ἥ, αὐγαπασθε καρδία ἀνεκ-  
λαπτώ καὶ δεδοξασμένη.

9 Κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς  
πίστεως ὑμῶν, σπαστοίσαντες ψυχὴν.

10 Περὶ δὲ σωτηρίας ἐξέδι-  
τιγον καὶ ἐξηρευμόσαν αὐφό-  
τανοι οἵ τε εἰς τῆς εἰς ὑμᾶς χάρι-  
τος αὐφοτεύσατες.

11 Ἐρευνᾶτες εἰς τίνα ἢ  
ποῖον καρογὴν τὸ σὺν αὐτοῖς  
πειρατείᾳ Χριστός, αὐφαρτυρο-  
μόντον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα,  
καὶ βεβεβαῖον τῷ δόξῃ.

12 Οἵς ἀποκαλύψθη ὅντες  
ἴαντοις, ήμιν δὲ διηκόνους αὐτοῖς,

7 Διὰ γὰρ εὐρεῖθη ἡ δοκιμὴ τῆς  
πίστεως σας, οἵτινας πολλὰ  
πιεστεροῦ δέσποτος τὸ χρυσαφίοντες  
φεύγεται, καὶ (οἵτις) δοκι-  
μάζεται Διδυμός τῆς φωνᾶς,  
εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν,  
εἰς τὴν ἀποκαλύψην ἵστη  
Χριστός.

8 Τὸν ὅποιον ἀν καλᾶ καὶ  
οἶντες τὸν εὔδεστον αὐγαπᾶτε εἰς τὸ  
ὅποιον (τῶν αὖτις καλᾶ καὶ τὰ  
μὴν τὸ βλέπετε) ὅμως πιεσύνο-  
τες αὐγαπασθε, καρδίαν ἀνεκ-  
λαπτον καὶ δεδοξασμένη.

9 Πέργοντες τὸ τέλος τῆς  
πίστεως σας, σωτηρίαν ψυχὴν.

10 Διὰ τὴν ὅποιον σωτη-  
ρίαν ἀκριβοῦσθητον καὶ ἐξ-  
έδικτον οἱ αὐφόταν, οἵτινες ἐπε-  
φύτωσαν διὰ τὴν χάριν ὅποιον  
εἶναι εἰς ἑταῖς.

11 Ἐξαρκεῖσθε εἰς τίνα ἢ  
ποῖον καρογὴν τὸ πιεσμάτος Χρι-  
στοῦ (οἵτινες εἰς αὐτὸς, καὶ  
εμαρτύρον αὐτὸν πέρα) ἐφανέ-  
ρωντες οἵτινες ναὶ θυσιαὶ τὸ  
παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἱ  
δόξαις ὅποιον ἐμακάλιν ναὶ ἀκο-  
λαγμοῖς ὑπερρχε αὐτὸν αὐτὸν τὸ  
παθήματα.

12 Εἰς τὰς ὅποις αὐτεκα-  
λύψθη, οἵτινες εἰς τὸν λόγον  
τοῦ, ἀλλὰ εἰς εμαῖς ἐδηκόνοισι  
Τε; αὐτὸν

ἀνω ἀπογγέλη ὑμῖν Διὰ τὸν αὐτὸν τὸν ὁποῖα σᾶς ἐλαχίστη  
διαγγελιούσαράν ὑμῶν εἰ καὶ Διδόμεται ὅμην ὥσπερ σᾶς  
πνεύματος ἡγίω διπεπιλέπτη ἀτα  
χρειάζεται ἐπιτιμώσον ἄγγελοι  
παρακαλέσθε.

13 Διὸς ἀναζωσάμενοι τὰς  
οὐσίας τῆς διανοίας ὑμῶν, ηγί-  
φορτες, τελείως ἐλπίσαντε ἐπὶ  
τὴν φερουμένων ὑμῶν χάρειν ἐν  
διποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ.

14 Ως τέκνα ψυχακοῖς, μὴ  
συχνηπατίζομεν τὰς περιποιήσεις  
ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιτιμώσας·

15 Ἄλλα καὶ τὰ καλεσμένα  
ὑμᾶς ἄγον, καὶ αὐτοὶ ἄγοι εὐ-  
πιστη ἀναστροφῇ θεοῦ θύτε.

16 Διόπι γέρεαπταί "Ἄγιοι,  
Ἄνεμοι, ὅπι ἐξω ἄγνοις εἴμι.

17 Καὶ εἰ πατέρων ἐπικαλέ-  
θε τὰ αὐτοπολήπτως κεί-  
νοντα καὶ τὸ ἐκάστη ἔργον, ἐν Φό-  
βῳ τῆς παρεγκίας ὑμῶν ἀξό-  
νον ἀναστροφῆς·

18 Εἰδότες ὅν τοι φθεροῖς,  
δικαιώσω ἡ χειρότερος ἐλυτρώθητε  
ἐκ τῆς ματαίας υἱῶν ἀναστρο-  
φῆς πατέρες παρεδέτης·

19 Ἀλ-

13 Διὰ τὸν αναζωστε τὰς  
μέσους τὸ Διανοίας σας, μὴ ἐξα-  
ποιητες, ὅλως διόλας ἐλπίσαντε  
εἰς τὴν χάρειν, ὥσπερ σᾶς ἔχει  
εἰς τὴν διποκαλύψιν τὸν Ἰησοῦ  
Χριστοῦ.

14 Ωστὲ τέκνα ψυχακοῖς,  
μὴ συχνηπατίζεσθε εἰς τὰς πε-  
ριποιήσεις ἐπιτιμώσας, ὥσπερ  
ἡ θεοτοκοὶ εἰς τὸ παρόν τῆς αγνωσίας  
σας·

15 Ἄλλα καὶ οὐταὶ εἶναι ἄ-  
γονοι ἀκείνοις ἐπούστε σᾶς ἐκα-  
λεσε, οὐνοῦτε καὶ ἐστες ἄγοις  
εἰς κάτιο λογῆς Συμαντρο-  
φῶν.

16 Διόπι ἐναγγελούμενοι·  
γίνεσθε ἄγοις, ὅντες ἐξω ἄγνοι  
εἴμαστε.

17 Καὶ εὖλος ἐπικαλεῖθε  
πατέρων ἀκείνον ὥσπερ κείνεις κα-  
ρεῖσι ταφωποληψίαιν καὶ τὸ  
ἔργον κατέ ένος, τὸ καίρον τῆς  
ξενιτείας σας Συμαντροφῆτε  
μὲ φόβον·

18 Τούτους ὅντες ὅργο μὲ  
φθερταὶ (περιγματεῖ), μὲ ἀ-  
σπέται ἡ χειροπέδη, ἐλύτρεούκειο  
διπό την ματαίαν σας Συμα-  
ντροφῶν τὴν πατρεργαταρεδοτον,

19 Ἀλ-

19 Ἀλλὰ πμίω αἴματι ὡς ἀμνῆ ἀμάρτιος καὶ ἀπίλε Χρι-

στή. 19 Ἀλλὰ μὲ Νίκιου αἵμα τὸ

Χελεῦ, εἰσάγει αἷμα ἀκατηγο-

ρύτινον αἵδολον.

20 Περιγνωσμένις μὲν τοῦ-

καθεβόλιος κόσμου, φανερωθε-  
τῷ ἐπ' ἔχεσταν τῶν χρόνων  
δὲ ὑμᾶς,

20 Οἱ ὄκοι τῷ ἥτον τοφ-

γωσισμένοι τοφίτεροι δὲ τὸ

τὸν δέρχοντα κόσμον, καὶ ἐφανε-

ρώτη εἰς τὸν ὑσεριχός χρόνος

διάλογον στις,

21 Τὸς δὲ αὐτῷ πισεύοντας  
εἰς Θεὸν τὴν ἐγέρσαντα αὐτὸν ἐκ-  
νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντε,  
ώσε τὴν πίσιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα  
ἔισαι εἰς Θεόν.

21 Οπός πισεύετε Διομέ-  
σος τὸν ἥτον Θεὸν ἐπειδὴ τὸν αἰά-  
στησεν ὁνεκρῶν, καὶ τὸν ἐδωκε  
δόξαν, εἰς τὸσον οπός ἡ πίσις  
στις καὶ ἡ ἐλπίδα γένεται εἰς τὸν  
Θεόν.

22 Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγι-  
νότες εὖ τὴν ὑπακοὴν τῆς ἀλη-  
θείας διὰ πνεύματος, εἰς φι-  
λαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ κα-  
θηρᾶς καρδίας ἀλλήλοις ἀγα-  
πήσατε ἐκτενῶς.

22 Καθηρίζοντες τοῖς ψυ-  
χαῖσισασ εἰς τὴν ὑπακοὴν τῆς  
ἀληθείας, Διομέσις τὸ πνεύ-  
ματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀ-  
πλασιον, ἀγαπήσετε ἕνας τὸν ἄλ-  
λον ὀλοψύχως μὲν καθαρεύ-  
καρδίαν.

23 Ἄναγκαί βούνημένοις στοκένοι  
ποιοῦσι φθαρτῆς, ἀλλὰ ἀφθάρ-  
της, διαλόγοι γένονται Θεού καὶ  
μένονται εἰς τὸν αἰώνα.

23 Ἔσοντας γὰρ ἀναγκαῖη-  
τε, ὅχι δὲ ποτὲ πορεύονται φθαρτή,  
ἀλλὰ ἀφθαρτή, μένονται τὸν  
λόγον τὸν Θεόν τὸν γένονται ὅποι  
μένεται τὸν αἰώνα.

24 Διόπι πᾶσαι σπέρξεις  
κόρτῳ καὶ πᾶσαι δόξαι αὐθεώ-  
πας αὐτῷ κόρτῳ εἴησαντη  
οἱ κόρτοι, καὶ τὸ αὐτὸν αὐτοὺς  
ἔξεπεν.

24 Διόπι καθέστερκα εἴναι  
ώστιν χρεόπει, καὶ καθέδο-  
ξα αὐθρώπους ωστιν τὸ αὐ-  
τῷ τοῦ κόρτου. εἴησαντη οἱ  
κόρτοι, καὶ τὸ αὐτὸν τον  
ἔξεπεν.

25 Τὸ δὲ ἥρμα Κυρίων μένει  
εἰς τὸν αἰώνα· τοῦτο δέ εἰσι τὸ  
ἥρμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς τὸν  
αἰώνα.

25 Ἄμηδὲ λέγεται τοῦ Κυρίου  
μένει εἰς τὸν αἰώνα. καὶ τοῦτο  
εἴναι ὁ λόγος ὃς τὸ σύναγμα λέσθη  
εἰς τὸν αἰώνα.

Κεφ.

Κεφ.

Κεφ. β'. 2.

**Α**' Ποιημένοι δι' αὐτούς κα-  
κίαν καὶ πάντα δόλον καὶ  
παραχρήσεις καὶ φθόνος καὶ πά-  
σας καταλαλίας,

2. 'Ως δὲ οὐδέποτε βρέφη,  
φ' λογικού ἀδελον γάλα ἐπιπο-  
θήσατε, ἵνα δι' αὐτῶν αὐξηθῆ-  
τε.

3. Εἶπερ ἡγένεσθε ὅπερ ξε-  
νίστε οἱ Κύριοι.

4. Πέρησ δὲ τοφορεχόμενοι,  
λίθον ζωντεῖ, τὸν ἀνθρώπου  
μὲν δυσδεδοκιμασμένον, παρεῖ  
ἡ Θεᾶς ἐκλεκτὸν, ἔνπιον,

5. Καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες  
οἰκοδομεῖσθε, οἵτινες ποθυμα-  
τικοί, ιεράτεις μαζί γοναῖς, ἀνε-  
νύκαι ποθυματικάς θυσίας, δι-  
αφορεῖτες τῷ Θεῷ Διὸς Ἰη-  
σοῦ Χριστοῦ.

6. Διὸς καὶ αὐτέχεις δι' τῆς  
γεραφῆς· Ιερεῖς δι' Σιών λί-  
θον ἀκργωνιστῶν, ἐκλεκτὸν,  
ἔνπιον· καὶ δι' πισεύναν ἐπει-  
ταῦ, εἰ μὲν κατατιχασθῇ.

7. Υμῖν δὲ δι' πιμὴν ζεῖσ πισεύ-  
ναν· ἀπειθεῖστοί, λίθον δὲν ἀ-  
πεδοκίμιασαν οἱ οἰκοδομεῖντες,  
ὅτῳ ἡγένετο εἰς κεφαλὴν γω-  
νίας, καὶ λίθῳ τοφοκομισ-  
τῷ, καὶ πέτρᾳ σκανδάλῳ.

8 Οἱ

**Α**' Ποδιώχνοντες λοιπὸν κά-  
τε κακίαν, καὶ κατέδε-  
λον καὶ ψτοκρυπταῖς καὶ φθόνος,  
καὶ ὄλαις ταῖς καταλαλίαις,  
2. Ωστὲν οὐσιούντα βρέφη,  
ἀρραπούστε τὸ ἀδελον γάλα δ'  
λόγγον, Διὸς γὰρ αὐξενθῆτε μετ'  
αὐτόν.

3. Εἰναὶ ἀληθινᾶς ἡγεμονίκετε  
ὅποι Κύριοι εἴναι εἰρήθοστε.

4. Εἰς τὸ ὅποιον σημανούστε,  
εἴς αὐτὸν λέγω ὅπερ εἴναι πέτρα  
ζωντεῖν, καταφρεγειμένη δὲ  
τὰς αὐτοφέρουσσας τὰς  
ἢ θεαν διαλεγυρίδην καὶ τιμίαν,  
5. Καὶ αὐτοὶ εἰσεῖσθε αὐτὸν λίθοι  
ζωντεῖν καλεσιμάζεσθε τὸν  
ποθυματικὸν, ιεράτεις μα-  
ζί γοναῖς, νὰ τοφορεῖτε θυσίας  
ποθυματικᾶς, διαφορεῖτε  
τῷ Θεῷ Διομέσιον τὸ Ιησοῦ  
Χριστόν.

6. Διὰ τοῦτο καὶ αὐτέχεις εἰς  
τὴν γεραφήν· γὰρ ὅπερ βάστατο  
τὴν Σιών πέτραν κεφαλὴν  
γωνίας διαλεγυρίδην, θυμητε-  
νίαν, καὶ ὅποιοι πισεύνῃστε εἰς αὐ-  
τὴν δὲν γέλει σύντροπη.

7. Εἰς ἑπτάς λοιπὸν διατη-  
σθεῖτε, εἰκένην δὲ πέτρην εἴναι κα-  
μία, αὐτὴ εἰς ὀπένας ὅπερ δὲν  
πείθεται, εἴναι πέτρα τὴν  
ὅποιαν ἀπέρριξαν οἱ κηρύκτες,  
ἐπιτηδεύνειν κεφαλὴν τὴν γωνίαν,  
εἰ λίθῳ σκοτώσατο, καὶ  
σκανδάλει πέτρα;

8 Εἰς

8 Οἱ φευκόπτησι τῷ λόγῳ, ἀπειθήσατε, εἰς δὲ καὶ ἐπέ-  
δησαν.

9 Ὅμεις δὲ γένους σπλε-  
κτούς, βασίλειον ιεράτευμα, ἔ-  
θνατόν, λαὸς εἰς φευκόπ-  
τησιν ὃπος τὰς δρέσες ἔξαγγενέ-  
ληται τὸν σκότος ὑμᾶς καλέ-  
σαντες εἰς τὸ θαυματὸν αὐτῶν  
φᾶς.

10 Οἱ ποτὲ δὲ λαὸς, νῦν δὲ  
λαὸς Θεῶν· οἱ δὲ καὶ ἐλευθερίοις,  
τούς δὲ ἐλευθερίεσσι.

11 Ἀχαπητοί, πιρακαλῶ  
αἱ παρείκεις καὶ παρεπιδύμεις,  
ἀπέκεισθαι τὴν στρατικῶν ἐπιγρ-  
μῶν, αἴνιγμα στρατεύοντος τοῦ  
ψυχῆς.

12 Τὸν ἀνακροφὴν ὑμῶν σὺ-  
νοῖς ἐθεωρεῖς ἔχοντες καλῶν· οὐαὶ  
σὺ ἀκαλαλάχοντις ὑμῶν ὡς κα-  
κοπιῶν, εἰ τῶν καλῶν ἔργων  
ἐποπτός αὐτῶν, δοξάσων τὸν  
Θεὸν σὺ ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς.

13 Ὅμοια γέγοντες τῷ πάσῃ αὐ-  
θεατίνῃ κτίσει Διὸς τὸ Κύρεον·  
εἴ τε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι·

14 Εἴ τε ἡγεμόσιν, ὡς δὲ  
αὐτῷ πεμπομένοις εἰς σκληροῖς  
αἱρὲ

8 Εἰσὶ σκέπτες ὅπερ σκευτε-  
πτυσιν εἰς τὸ λόρην, μὲν τῷ ναὶ  
μηλῷ τούτῳ), εἰς τὸ ὅπερ  
καὶ ἐβάλθησαν.

9 Αὐτὴν εἶσθε εἴδετε γένους δι-  
αλεγμάτων, βασίλειον ιεράτευμα-  
μα, ἔθνατόν αὐτοῖς, λαὸς τὸ  
ὅποιον διόπτητεν ὁ Θεός, Διό-  
να κηρύξετε τοῖς δρεσταῖς σκεύ-  
ταις ὅπερ στοις σκάλεσεν διπλὸν τὸ  
σκότον εἰς τὸ θαυματὸν τα-  
φῶς.

10 Βοστᾶς ὅπερ ἔνα κακῷ  
δὲν εἶδαν λαὸς, αὐτὸν τῷρε εἴ-  
δετε λαὸς τὸ Θεῖον· οἱ ὄποιοι πίτε  
δὲν εἶδαν ἐλευθερίοις, καὶ τῷρε  
ἐλευθερίκετε.

11 Ἀχαπητοί, πιρακαλῶ σας  
νὰ φυλάγοθε ὡσαγανά  
Διαβότας διπλὰ ταῖς σπερκικαῖς  
ἐπιγρμίαις, αἱ ὄποιας πολε-  
μοῖσιν σιντία τὸν ψυχῆς,

12 Νὰ ἔχετε τὴν σιωπα-  
στροφὴν σας καλῶν εἰς τὸ  
ἔθνη· εἰς τόσον ὅπερ σκέπτε  
στοις καλαλάχοντις κακοτο-  
πειας, ἔργων ταῖς διπλειδοῖς εἰς τὸ  
καλά σας ἔργα, νὰ δοξάσωτε  
δι' αὐτὰ τὸν Θεὸν εἰς τὸν ἡμέ-  
ραν ὅπερ σας ἐπισκέψει.

13 Ὅμοια γέγοντες λοιπὸν εἰς  
κάτελογῆς ἀνθεπιτίλια ταῦτα  
καὶ πολιτείαι Διὸς τὸ Κύρεον,  
κάντε εἰς βασιλέα, ὡσαγανά  
γαλίτερον·

14 Κάντε εἰς αὐτούς δέδεσ-  
σαντας ὅπερ πέμποντας Διόνεος  
αὐτῷ

μὲν κακοποιῶν, ἔπεινον ἡ ἀγαθοποιῶν·

15 "Οπίστως εἰς τὸ θέλημα,  
Ἐ Θεῷ, αὐτοχθονεύεται φίμων  
τὴν τὸν ἀφεγγανὸν ἀνθράπινον ἀ-  
γνωστον·"

16 "Ως ἐλούθεροι, καὶ μὴ  
ἀς ἐπικάλυψαι ἔχοντες τὸν κα-  
κίας τὴν ἐλούθεριαν, ἀλλ' ἀς  
δέλοι Θεῷ.

17 Πάντας ἡμίσατε· τὴν  
ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε· τὸ Θε-  
ὸν φοβεῖσθε· τὸ βασιλεῖον ἡμί-  
σατε.

18 Οἱ αἱκε<sup>τ</sup>οι, ὑποτισόμε-  
νοι σὺν παισὶ φόρῳ τοῖς δειπό-  
ταις, εἰ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ  
ἐπιεικοῖσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκο-  
διοῖσι.

19 Τῦτο γράχασσι, εἰ διὰ  
συνειδήσιν Θεῷ ψυσφέρει οὐ-  
λύτας, πάχεων ἀδίκως.

20 Πῖον γράχασσι, εἰ ἀ-  
μαρτύροντες καὶ κολαφίζομενοι  
υπομένετε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοπο-  
ιοῦντες καὶ πάχοντες υπομένε-  
τε, τῷτο χάρει παρόν Θεῷ.

21 Εἴσι τῷτο γράμματε,  
ἄντι καὶ Χειρὸς ἐπαθεῖται  
ὑμῶν, ὑμῶν υπολιμπανων υπο-  
τείμων, οὐαὶ ἐπακολεύθητε  
τοῖς ἄχεσιν αὐτῷ·"

22 "Οἱ αἰμαρτύριαι σὺν ἐπο-  
ησει, μόλις εὐέληται δόλῳ σὺν τῷ  
τύμπανον τῷ·"

23 "Οἱ

αὐτές, εἰς σκόδικην τὸν κακο-  
ποιῶν, καὶ ἔπεινον τὸν καλάν-

15 "Οπίστεις εἶναι τὸ θέλημα  
Ἐ Θεῷ, ναὶ σφαλῆτε τὸ σωτι-  
κὸν ἀφεγγανὸν καὶ ἀγνώστων ἀ-  
θρέπων κάμινοντες εἰς τὸν καλάν-

16 "Ωστὸν ἐλούθεροι, οὐ μὴ  
μηδὲ ἔχετε τὴν ἐλούθεριαν  
ἀστιν σκέπασμα τὸν κακίαν,  
ἀλλ' ἀς δύλοι Θεῷ.

17 Τιμίσατε ὄλος· τὴν  
ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, τὸ Θε-  
ὸν φοβεῖσθε, τὸ βασιλεῖον ἡμί-  
σατε.

18 Οἱ δικλωταῖδες, να ὑπ-  
τάσσονται μετάκεισθε τὸν  
αἰγενέδεσσαν, οὐχὶ μόνον εἰς  
τὸν ἀγαθὸν ἐμετρήσεις, ἀλλὰ  
Εἰστε διεργαμμένοις.

19 Διαπλάνεται εἶναι χάρεις  
ἐὰν διὰ συνειδήσιν Θεῷ ψυ-  
φέρει κακένας λύπους, πάχο-  
τας ἀδίκως.

20 Διαπλάνεται εἶναι δόξαν (ἡ-  
λετε ἔχει), ἐάντι ἐστείς ἀμαρτύ-  
ροντες καὶ δεργόντων τὸν υποτί-  
κετε; ἀλλὰ ἐάντι κακούντες καὶ  
λάζ, οὐ πάχοντες υποτίκετε  
τῷτο εἶναι χάρεις σημαῖα εἰς τὸ  
Θεόν.

21 Διαπλάνεται εἶναι τῷτο χάρε-  
τικετε, ὅπερ ὁ Χειρὸς ἐπαθεῖ  
διὰ λόγων ματῶν, ἀφίναντες τὰς  
παρούσιγμα, διὰ τὰ ἀπολύ-  
θηστε τὸν υποτίκετον τὸν.

22 "Οἱ ἀιμαρτύριαι δὲν εἴκουσι  
αἰμαρτύριαι, γοῦν εὐέληται δόλῳ  
εἰς τὸ σύνα τὸν·" 23 "Οἱ

23 Ὁσ λοιδεξένδρῳ τὸν ἀντελοιδόρει, πάχων ἐπήπειρες· παρεσθίθη τῷ κείνοντι δικαιῶν.

24 Ὁσ τοις ἀμαρτίαις ημῶν αὐτὸς ἀνίνεγκεν σὺ τῷ σώματι αὐτῷ ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις διποζήνομοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· τῷ μαλαπτῷ αὐτῷ οἴητε.

25 Ἡτε τῷ ὡς ἀφέντι τῷ αὐτῷ ἀνίνεγκεν· ἀλλ' ἐπειράφητε νῦν ἐπὶ τῷ ποιμένᾳ οἷμι ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

23 Ὁσ ποτὶ τὸν ἀντελοιδόρει, πάχωντες δὲν ἐφοβεύεται, ἀλλὰ παρέσθιθε (Ἐλόγια τα) εἰς ὅμειγον ὁ πᾶς κρίνεται δικαιῶν.

24 Ὁσ ποτὶ τοις αὐτὸς ἐστιν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις μας εἰς τὸ σώμα τα ἀπίνατα εἰς τὸ ξύλον, διὰ τὴν διποζήνωμο ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ γὰρ ζήσωμεν εἰς τὸ δικαιοσύνην, μὲ τὴν ποληγίαν Θόποιν ιατροῦ θήκετε.

25 Διατί ηδαν ἀστὴν περιβατεῖ τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ τῷ συριζούστε εἰς τῷ ποιμένᾳ καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν σας.

## Κεφ. γ'. 3.

**Ο**Μοίσης αὐτὸν γυναικεῖς, τασσομένης τοῖς ἴδιοις ἀδεσφών, ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπέβησαν τῷ λόγῳ, Διὸς τῷ γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνδρι λόγῳ καρδιῆστον·

2 Ἐπειπτόμενοι τὴν σὺν φόνῳ ἀγνοεῖς ἀναστροφῶν ὑμῶν.

3 Οὐκέτι τοις ὅχι ὁ ἔξωθεν ἐμωλοκῆς τοιχῶν, καὶ τοῦτο σεσενες καρυστίων, η ἐμδύσεως ἴμαλην κοστρῷ·

4 Ἄλλος ὁ κερυκός τοις καρδιαῖς ἀνθρώπῳ, σὺ τῷ αὐτούς τῷ πέμψας τοις ἀσυγχρήτοις, ματῷ,

**Ο**Μοίσης αὐτὸν γυναικεῖς, τασσομένοις εἰς τοὺς ἴδιους τοὺς ἀνδρεῖς, καὶ ἐτζεύοντας εἶναι τινες ὄστε δὲν πείσοντο εἰς τὸ λόγον, να καθεδεδύστον ἐτέτοιο διετὸν ἀναστροφῆς τῶν γυναικῶν κατειλόγον,

2 Βλέποντες τὴν καταρρίψιν ἀναστροφῶν σας μὲ φόνον.

3 Τῶν ὄποιων (γυναικῶν) ὁ τολισμὸς ἀς εἶναι, ὅχι δὲ τὸ ἔξω ἦγεν Θεολεξίματος τῶν τοιχῶν, έ τοῦτο σεσενες τῶν μαλαγματικῶν, η Θορέματος τῶν ἐνδυμάτων,

4 Ἄλλος ὁ κερυκός τοις καρδιαῖς ἀνθρώπῳ, μὲ τὴν αὐτούς τοις περιστάσεις η πονχή πρόσματος

Τε 6 τοις,

ματρῷ, ὃ ἐπὶ σκάπτειν τῷ Θεῷ τῷ, τὸ ὅποῖον εἴναι πολύπολυτελέσι.

5 Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἄγραι γνωμήκεις αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὲ τῷ Θεῷ, ἐκόσμην εἴσασι, ὑποτισθέμεν τοῖς ἴδιοις αἰδερέσιν·

6 Διαπέπεισται λογῆς καὶ τοῦ παλαιοῦ καιρὸν αἱ ἀγραι γνωμήκεις ἐπὲ τῷ Θεῷ, ἐσόλιζεν τῷ λόγῳ τοις, ἐσοταῖς νὰ ταπεισώσων) εἰς τοὺς ιδιαῖς ταῖς ἀνδρέσι.

6 Ως Σάρρας ὑπάκυσε τῷ Ἀβραὰμ, κυρελον αὐτὸν καλεῖσθαι, ηὑτὸν τοτε τέκνα, ἀρσενοικεῖσα, καὶ μὴ Φοβέμφραμ μηδεμίαν πτοηησται.

7 Οἱ ἀνδρεῖς ὁμοίως, συγχεύντες καὶ γνῶσιν, ἀς ἀδειασέρφασις εἰσι τῷ γνωμήκεια ἀποιέμοντες τιμὴν, ἀς καὶ συγκληρόμοις χάρεται ζωῆς, οἵτι μὴ ἐκκόπτεον τοὺς αφεσμένας ὑμῶν.

8 Τὸ δὲ τέλον, πάντες ὁμόφρενοι, συμπιθεῖς, φιλάδελφοι, εὐαγλαγχοι, φιλόφρενοι.

9 Μὴ διπλιδούντες κακὸν ἀντικακόν, οὐ λοιδορίσαν αὐτὸν λοιδορίας τέγνωτον ἥτις, δύλεγχοντες· εἰδότες δὲ εἰς τοῦ τοῦληθτοῦ, ἵνα δύλεγχονται κληρονομίας.

10 Οἱ δέ δεινοὶ ζωῶν ἀγραι πάντες, καὶ ἰδεῖν ήμέρους ἀγαθῶν, παστί τοις γλῶσσαν αὐτῷ δὲ τὸ κακόν, καὶ κέλη αὐτῷ Εἰ μὴ λαλήσῃ δόλον.

11 Ἐκ

8 Καὶ τὸ τέλον, ὅλοι νὰ εἰσθε ὁμόγνωμοι, συμπιθηκοὶ, φιλάδελφοι, εὐαγλαγχοι, ημεροι.

9 Νὰ μὴν διπλιδούντες κακὸν αὖτις κακόν, η ὑπεραν αὐτὸν ὑσεσίας· αὐτὰ τὸ σκοντίον νὰ διλεγχητο, οἰδηροτες ὅπεις τηθείακαλεδηκετε, διατὰ κληρονομίαςτε διλογίαν.

10 Διαδὲ ὅποιος θέλει νὰ αγαπῇ ζωῶν, καὶ νὰ εἰσῇ ημέραις ἀγαθῶν, αἱ παστή τοις γλῶσσαν τοῦ διπλοῦ κακοῦ, καὶ τὰ κείλη τοῦ μονίων λαλήσει δόλον.

11 Ἄσ

II Ἐκκλινάτω δέπο κακῆ, II Ἄσ φύγε δέπο τὸ κακόν,  
καὶ ποιησότω ἀγαθόν· ζητηθήσεις καλόν· αἱ ζητήσεις  
στοι εἰρήνης, καὶ διαβάτω εἰρήνης, Εἴσ τινα ἀκολυθήσεις  
αὐτῶν.

12 Ὁποί ὁφθαλμοὶ Κυρίες  
ἐπὶ δικαιίας, καὶ ὡς αὐτῷ εἰς  
δέοντοι αὐτῷ· τοσούποιοι Ἰ Κυ-  
ρίες ἐπὶ ποιητας κακά.

13 Καὶ τίς ὁ κακώσαν υμᾶς,  
ἐὰν οὐ μηδὲ μιμηταὶ θύρω-  
δε;

14 Ἀλλ' εἰ καὶ πάχοιτε διὰ  
δικαιοσύνης, μακάρου· τὸν  
φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μη-  
δὲ παρεκχῆτε·

15 Κύριον Ἰ Θεὸν ἀγιά-  
σατε εἰς ταῖς καρδίαις υμῶν. Εἴ-  
δημοι Ἰ αὖτις τοῖς δυτορίοις  
παντὶ τῷ αἰτῶντι υμᾶς λόγου  
ἀξέρνεις οὐ νῦν ἐλπίδοι, καὶ  
πειστοῦται καὶ φόβος·

16 Συνέδηστοι ἔχοντες ἀγα-  
θήν· ίνα σὺ ἀναβλαβῶσιν υ-  
μῶν ὡς κακοποιῶν, κατειχυ-  
ζοντο οἱ ἐπιγείσοντες υμῶν τὴν  
ἀγαθήν σὺ Χειρῶν αναστροφήν.

17 Κρεπίδην ἢ ἀγαθοποιῶν-  
τες, εἰ γέλει τὸ θέλημα οὐ θεῖ,  
πάχειν, οὐ κακοποιεῖταις·

18 Οὐ

12 Ὁη τὰ μάλια οὐ Κυρίες  
εἶναι εἰς τὰς δικαιίας, Εἰ τὰ αὐ-  
τά τα (ἀνοικτά) εἰς τὴν δέο-  
σιν της· αἷμη τὸ τορέσσοπον οὐ  
Κυρίες εἶναι σκανδάλοι εἰς σκε-  
νεστές καμιγνού κακά.

13 Καὶ πῦρ εἶναι σκεντρού  
οὐτε γὰρ στοις κακοποιόγη, εἴτε  
εἰς μιμητῆτε τὸ καλόν;

14 Ἀλλὰ εἴ τι καὶ πάχεται  
Διά τὴν δικαιοσύνην, καλό-  
τυχοι (Ἄδει). Καὶ τὸ φόβον  
εἰκῇν μηδὲ τὸ φοβηθῆτε, μηδὲ  
γὰρ συγχιθῆτε,

15 Ἀλλὰ μηδέστε Κύριος  
τὸ Θεού μέσα εἰς ταῖς καρδίαις  
σας. Καὶ γὰρ εἴδετο πάντες εἴδε-  
μοι εἰς δυτορίαν, γὰρ δυπορέ-  
νεθε μὲν πεισοτητας καὶ μὲν φόβος  
εἰς καθέ εἴσοπτος στοις ζητεῖ λα-  
γωντος μὲν Διά τὴν ἐλπίδην  
οὐτε ἔχεται,

16 Ἔχοντες σωτείδηστοι κα-  
λίν· Διά γὰρ συνεργατῶν σκεν-  
τρούς οὐτε συκαφαντεῖσι τὴν κα-  
λίν σας ἀνατροφήν, οὐτε ἔχε-  
τε εἰς τὸ Χειρῶν, αὐτὶς σκεντρού  
οὐτε στοις κατειλαλεῖσιν ώστε  
κακοποιεῖσθαι.

17 Διατί καλίτερον εἶναι,  
καλύνοντες καλόν (αἱ γέλη τὸ  
θέλημα οὐ θεῖ) γὰρ πάχεται,  
παρεκκαλύνοντες κακόν.

Τε 7

18 Οὐ

18 Ὁπ καὶ Χειρὸς ἀπαξ  
τοῖς ἀμαρτιῶν ἐπαγέ, δίκαιος Φορφὸν ἐπαγέ Δἰος ταῖς ἀμαρ-  
τιῶν ἀδίκοιν· ἵνα ἡμᾶς αὐτοι-  
χάγη τῷ Θεῷ, θαυμαθεῖς  
μὴ σαρκὶ, ζωοποιθεῖς ἐπὶ τῷ  
πνεύματι.

19 Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν Φυλα-  
κῇ πνεύμασι πορθεῖσι ὄκηρο-  
ῦεν,

20 Ἀπειθόστι ποτε, ὅτε  
ἀπαξ ἔσεβεχετο ἐπὶ Θεῷ μα-  
κρηγορίᾳ σὺ ημέραις Νῦν, κα-  
πιοκοδυλωμήρις κιβώτῳ, εἰς  
ην ὀλίγας (τυτέσιν ὥκτω) ψυ-  
χαὶ διεσωθῆσαν δὲ ὑδατοῦ.

21 Ω καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον  
νῦν σύζει βάπτισμα, (ἢ σαρ-  
κὸς δεπότησις ῥύπῳ, ἀλλὰ συ-  
εδίσσεως ἀχαΐης ἐπερώτημα  
εἰς Θεὸν) δι' ἀναστάσεως Ἰη-  
σοῦ Χριστοῦ,

22 Οἱ ἐιν τὸν δεξιὸν ἐπὶ Θεῷ,  
πορθεῖσι εἰς θρόνον, τῶντα-  
χθίσαν αὐτὸν ἀγγέλων καὶ ἐξ-  
απολιν καὶ διωνύμων.

18 Ὁπ καὶ ὁ Χειρὸς μίαν  
τοῖς ἀμαρτιῶν ἐπαγέ, δίκαιος Φορφὸν ἐπαγέ Δἰος ταῖς ἀμαρ-  
τιῶν ἀδίκοιν· ἵνα ἡμᾶς αὐτοι-  
χάγη τῷ Θεῷ, θαυμαθεῖς  
μὴ σαρκὶ, ζωοποιθεῖς ἐπὶ τῷ  
πνεύματι.

19 Μὲ τὸ ὄποῖον ἔστας  
νὰ ἐπῆψῃς, ὀκηρυξε καὶ εἰς τὸ  
πνεύματος σπεῖ εἴναι μέσα ἐν  
τὸν Φυλακήν.

20 Εἰς σκένευς λέων ἴππου  
ἀπειθόστιν εἴα καρφον, ὅτι  
μίαν Φορφὸν ἡ μικροφρύμια ἐπὶ<sup>τὸν</sup> Θεῷ τὰς ἀνέμους (νὰ μελαινώ-  
σῃ) εἰς τὰς ημέρας ἐπὶ Νῦν,  
ὅταν ἐγίνετον ἡ κιβώτος· εἰς  
τὴν ὄποιαν ὀλίγας, ἥγε  
ὥκτῳ ψυχᾶς, ἐγλίτατη  
Διαμέσυ ἐνεργεῖ.

21 Τῷ ὄποια τὸ ἀντίτυπον,  
ἥγην τὸ βάπτισμα, ὅχι ἡ κά-  
ταρσος τὸ λέρας τὸ σαρκος, ἀλ-  
λα τὸ ἐξώτημα τὸ καλὺς σω-  
ειδήσσεως εἰς Θεὸν, τῷρις καὶ  
ἡμᾶς σωζεῖ, Διαμέσυ τὸ ἀν-  
τίτυπον ἐπὶ Ιησοῦ Χριστοῦ.

22 Οἱ ὄποια Χειρὸς εἴησι  
εἰς τὴν δεξιὰν ἐπὶ Θεῷ, ἔστας  
νὰ ἐπῆψῃς τὸν θρόνον, καὶ νὰ ἐ-  
πισταχθῆσαν ἀγέλος καὶ ἐξα-  
σιας καὶ διωνύμων.

Κεφ. δ'. 4.

**X**ριστὸν πειθῶντο οὐαὶ  
ημῶν σαρκὶ, καὶ οὐ μέτις

**E**πειστας λοιπον νὰ ἐπαγέ-  
ο Χειρὸς εἰς τὴν σφρά-  
γη Διαλόγος μας, καὶ ἐστεις τὸ  
οὐτίν

τὴν αὐτὴν ἔνοιαιν ὁ πατέρας, αὐτὴν ἔννοιαν ἀρματωῆτε,  
ὅν ὁ παῖδας σὺ σηκνί, πέπων<sup>1)</sup> δὲ τὸν ἄνθεν<sup>2)</sup> ἐπαγεῖν εἰς τὴν  
αμαρτίαν,

2 Εἰς τὸ μηκέπι ἀνθρώπων  
ἐπιθυμίαν, ἀλλὰ θελήματι.  
Θεοὶ τὸ ἐπίλοιπον σὺ σηκνί βιώ-  
σας γένοντο.

3 Ἀρκετὸς δὲ οὗτος ὁ παρε-  
ληλυθός γέγοντος βίοις τὸ θέ-  
λημα τὸ ἐθνῶν κατεργάσασδε,  
πεπορεύμέντος σὺ αὐτογένειαν,  
ἐπιθυμίαν, οὐνοφλυγίαν, κά-  
μοις, πόθοις, καὶ ἀθεμίτοις  
εἰδωλολατρείαν.

4 Εν ᾧ ζενίζονται μη σω-  
τερούσταν ίματα εἰς τὴν αὐτὴν  
τὴν αὐτοκαταράσσουσιν, βλασ-  
φημοῦστε.

5 Οἱ δύοδοι λόγοι τῷ  
ἔτοιμως ἔχοντα κελεψαντας  
κακούς.

6 Εἰς τῦτο τῷ καὶ νεκροῖς  
εὐηγέλιόντι, ἵνα κελθῶσι μὲν  
τῷ ἀνθρώπῳ σηκνί, ζῶσι δὲ τῷ  
Θεοῦ πνεύματα.

7 Πάνταν δὲ τὸ τέλον ἡγε-  
με, σωθεγμόντες δικαὶοι γένονται  
τε εἰς τὸν αὐτοτύχον.

8 Περὶ πάντων δὲ τῶν εἰς οὐκ-  
τέοντας εἰπεῖν ἔχοντες·

δὲ τὸν ἄνθεν<sup>2)</sup> ἐπαγεῖν εἰς τὴν  
σηκνί, ἐπαντεῖν διπλὸν τὴν  
αμαρτίαν,

2 Εἰς τὸ γὰρ μὴν ζῆτον εἰς  
ταῦς ἐπιθυμίαν τὸ ἀνθρώπων  
ἀλλὰ νὰ ζησῃ εἰς τὸ θέλημα τοῦ  
Θεοῦ, τὸ ἐπίλοιπον καὶ οὐδὲ  
ζῆται τὴν σηκνί.

3 Διαὶ Φιέντι μας δὲ ἀπε-  
ριστρό<sup>3)</sup> καὶ ράτσα τὸ ζωῆς, οὐτε  
εἰμαρμένη τὸ θέλημα τὸ ἐθνῶν,  
αφεκτιτωτες εἰς αὐτογένειαν  
ἐπιθυμίαν, μέθαις, πολυφα-  
γίαις, πιοτά, Εἰσομας εἰδὼ-  
λολατρείαν.

4 Εἰς τὸ ὄντοιο παραχει-  
ζον<sup>4)</sup> βλασφημοῦντες, μὲν το-  
ντε μὴν σωτερέχετε εἰστε εἰς τὴν  
αὐτὴν αὐτοκαταράσσουσιν τὴν αὐτοκατα-

5 Οἱ σπόοι θέλειν δύοδο-  
σι λογαρασμούν εἰμέντος οὐτε  
εἴναι ἔτοιμοι γὰρ κείνη κακούς  
ζαντεντος εἰνεκεῖς.

6 Διαὶ δὲ τέτταν τὴν  
αφορμὴν διαγέλλειν καὶ εἰς  
εἰμέντος οὐτε εἴναι νεκροῖς, διὰ τοῦ  
κελθόσιν εἰς τὴν σηκνί, καὶ  
ἀνθρώπους, Εἰ γὰρ ζῶσι εἰς τὰ  
πεντεκατάστατα οὐδὲ Θεόν.

7 Καὶ τὸ τέλον ὅλον τὸν εὐη-  
γέλιον. σωθεγνηθεῖτε λοιπάν τοι  
Εἰ εἰπούστοιτε εἰς ταῦς αὐτοσέλο-  
χαις·

8 Καὶ αὐτοτύχοες διπλὸν γέ-  
νονται εἰς τὸν αὐτοτύχον αὐτο-

ὅπη ἀγάπη καλύψει τὸν θόρυβον πάντας μαρτύρων.

9 Φιλόξενοι εἰς αλλήλους, ἄνδρες γεγνησμένοι.

10 Ἐκαστοῦ καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτούς αὐτὸν Διάκονούτες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτον Θεῷ.

11 Εἴης λαλεῖ, ὡς λόγιοι Θεῷ· εἰ περ Διάκονοι, ὡς εἴ τιχόν τοῦ χορηγεῖ δὲ Θεός· ἵνα εἰνὶ πᾶσι δοξάζῃ· δὲ Θεὸς Διάκονος· Ἰησοῦς Χριστός, φέτος οὐ δόξα καὶ τὸ κεφάλος εἰς τὰς μῶνας τοῦ αἰώνα· Αμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ ξενίζεσθε τῇ σὺν ὑμῖν πυράσει πρέσβετος ὑμῶν γνωμήρῳ, ὡς ξένος ὑμῖν συμβούλιον·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε ποιεῖτε Χριστού πατέρας, καίρετε, ἵνα ιδοὺ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τοῦ δόξης αὐτὸν χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι.

14 Εἰ οὐεδίζεσθε σὺ οὐόματι Χριστού, μακάριοι· ὅπερ τὸ δόξης ιητή τοῦ Θεοῦ πιεῖτε ἐφ' ὑμῶν ἀναπτάντος· καὶ μὴ αἰτεῖτε βλασφημεῖται, καὶ οὐ δόξαζεται.

15 Μηδόμετε τοὺς μῶνας πιεῖτε αἷς φορούσεις, η κλέπτης, η

κακό-

λέπετέστορ τοῦ θόρυβος αμαρτιῶν.

9 Ντέτε οὖτος φιλόξενοι ἀνάμεσά σας χωρίς γεγνησμένοι.

10 Καθὼς καθ' ἓντας ἔλαβε χάρισμα, να τὸ Διάκονοῦτε ἔνας εἰς τὸ ἄλλον, ὥστε καλοὶ οἰκονόμοι τὸ πολυλόγυ χάριτον Θεῷ.

11 Εἴης κανένας λαλῆσθαι λόγια Θεῷ· εἰναὶ λόγια Θεῷ· εἴη κανένας Διάκονος, (αἱ Διάκονοι) αἵτινες δεῖται διάβασιν τὴν ἐποίησιν τοῦ χαρίζοντος Θεούς, Διάκονος δοξάζεται εἰς ὅλα οἱ Θεος Διάμεστος Ιησοῦς Χριστοῦ, εἰς τὸ ὅποιον εἴναι οὐ δόξα καὶ τὸ περιστρέψας τὰς αἰνῶνας τοῦ αἰώνα. Αμήν.

12 Ἀγαπητοί, μὴ παρεξενίζεσθε εἰς τὴν δοκιμὴν ὅποι γίνεται μὲν φωτίαν εἰς τὸν εἰς πρεσβυτόρον, ὥστε γε στασίας έσωθενται οἱ παρεξένευον·

13 Ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε εἰς τὰ παθήματα τοῦ Χριστοῦ, καίρετε Διάκονος τοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι ιητή εἰς τὴν φωτίαν τοῦ δόξης τοῦ.

14 Εἴης οὐεδίζεσθε Διάκονος τοῦ Χριστοῦ, εἴδετε καλότυχοι, ὅπερ τὸ πιεῖτε τοῦ δόξης ιητῆ Θεοῦ ἀγαπάσετε εἰς οὗτον ηγετητούς βλασφημεῖται αἱμάτων στασίας δοξάζεται.

15 Διατίκη κανένας δεῖται στασίας μὴν πάχεται αἵστιον φορέας;

κακοποίος, ἢ ὡς ἀδιλοτεῖοεπί- ἢ κλέπτης, ἢ κακοποίος, ἢ  
σποκῷ·

16 Εἰ δὲ ὡς Χειριάνες, μὴ  
αἰχμαλότω, δοξαζότω ἢ τὸν  
Θεὸν εὐ τῷ μέρει τύτω.

16 Ἄμαὶ ἐπὶ πάσῃ ἀστο-  
Χειριάνες, ὡς μην σύντετέπε),  
ἀλλὰ ὡς δοξαζότω Θεὸν εἰς τὸ  
μέρον ἔτυπτο.

17 Ὡς ὁ καιρὸς οὐδὲ κακὸν  
ἢ κεῖμα δόπιον οἴκας οὐθὲν. εἰ  
ἢ τελετῶν αὐτὸν ἡμῶν, οὐ τὸ τέ-  
λον τοῦ ἀπειθεύτων τῷ οὐθὲν Θεῷ  
διαγέλλω;

17 Ὁὐδὲ καιρὸς ἔφθισε τὸ  
νὰ δρχόσῃ οὐ κατίστατο τὸ αστονί<sup>τη</sup>  
οὐθὲν; οὐδὲ τὸ δρχόσῃ πειών  
δόπιον λόγιμας, πήρεται τὸ  
τέλον ἐκεῖνον ὅπερ δὲν πείθου-  
ται εἰς τὸ σύναγματος οὐθὲν;

18 Καὶ εἴ ὁ δίκαιος μόλις  
σώζεται, οὐτε δικαιούμενος  
λός περ φανταστα-

18 Καὶ εἴ τοι δίκαιος μόλις  
σώζεται, οὐτε δικαιούμενος  
λός περ φέλει φαντα-

19 Οὐτοις οἱ πάροντες καὶ  
τὸ θέλημα οὐθὲν, ὡς πιστοὶ  
καὶ τῇ παρούσῃ θεῷ σαντελεῖσι ψυ-  
χές εἰσιν τοις ἀγαθοποίοις.

19 Εἰς τοσοῦ ὅπερ τὴν ἐκεῖνοι  
οὐκέτι πάρχου τῷ τὸ θέλημα τῷ  
Θεῷ, οὐσιόστοις ἀστὰν εἰς  
πάντας καὶ τοῖς ψυχαῖς τοσοῦ  
καθημοντες κακλῶς ἔργα.

### Κεφ. ε. 5.

Προσβούτερος τοὺς εὖ ὑμῖν πα-  
ρακαλῶ ὁ συμπεισθύτερος,  
καὶ μάρτυρας τῶν παθη-  
τημάτων, οὐ καὶ τὸ μελάνση  
δόπιον πεποιηθότος δόξης κοινω-  
νος,

Εἳ γέτοι συμπεισθύτερος,  
καὶ μάρτυρας τῶν παθη-  
τημάτων τοῦ Χριστοῦ, οὐ κοινωνός  
δόξης ὅπερ μέλλει τοῖς φανερω-  
θῆι, παρακαλῶ τοὺς πεισθυτέ-  
ρους δῶσαι εἶναι εἰς ἵστας,

2 Ποιμάνετε τοὺς ποιμνίους τοῦ  
θεοῦ, ἐπισκοπεύτης μὴ  
αἰχματοκατεῖς, ἀλλὰ ἐκεστώς μη-  
δὲ αἰχμοκερδῶς, ἀλλὰ ωφελο-  
μος.

2 Ποιμάνετε τοὺς ποιμνίους τοῦ  
θεοῦ ὅπερ εἶναι εἰς ἵστας, Φρον-  
τίζοντες καὶ φυλάττοντές το, μὴ  
σανικῶς, ἀλλὰ μὲ τὸ θέλημα  
σας, μὴ αἰχμοκερδῶς, ἀλλὰ  
ωφελομος.

3 Μηδ.

3 Μη

3 Μηδ' ᾧς κατακυρεύοντες  
τὴν κλήραν, ἀλλὰ τύποι γνόμον-  
ιοι, τῷ ποικίλῳ.

4 Καὶ Φανερωθέντι φόρῳ,  
χρυσομάρτιῳ, καιματίῳ τὸν αἰμα-  
ρεύντινον τὸ δόξιον σέφανον.

5 Ὁμοίως γεννητεροις ταπεί-  
γητε περὶ οὐτέροις· πάντες δὲ  
ἀλλήλοις τασσόμενοι, τὰς  
ταπεινοφροσύνια ἐγκομβώσα-  
θε, ὅπερ οὐ Θεὸς ταπεινοφάγοις  
αντιπάσει, ταπεινοῖς δὲ διδω-  
σι κάρεν.

6 Ταπεινῶθητε δὲ τὸ τὸν  
κρεταῖναν καὶ πάσα τῷ Θεῷ, ἵνα  
ὑμᾶς ὑψώσῃ εὐ καιρῷ.

7 Πᾶσαι τὸν μέριμναν ὑ-  
μῶν ἐπέβλψαντες εἰπεῖς αὐτοῖς,  
ὅπερ αὐτῷ μέλει τῷ δικῆν.

8 Νένικατε, ρεγγορίσατε,  
ὅπερ ἀνίδικος ὑμῶν Διάβολος,  
ὅτι λέων ἀρνομάρτιος, ταπει-  
τεῖ, ζητῶν πάνα καταπίη.

9 Ως ἀνίητε σερεοί τῇ πί-  
ετε, εἰδότες δὲ αὐτῷ τὸ παθη-  
μάτων τῇ ἐν κοσμῳ ὑμῶν ἀ-  
δελφότηπεπιτελεῖσθαι.

10 Οὐ δὲ Θεὸς πάντες κάρε-  
ιος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὸν  
αἰώνιον αὐτὸς δόξαν εἰς Χριστὸν  
Ἰησοῦ, ὀλίγον παθόντας, αὐ-  
τὸς καταπιστεῖ ὑμᾶς, τηλε-  
ζαΐη, θενάση, θεμελιώση.

II Αὐ-

3 Μηδὲ ὡσαὶ τὰ κατακυρ-  
εύετε τὰς κλήρους, ἀλλὰ γνό-  
μοι τύποι τῷ ποικίλῳ.

4 Καὶ ὅταν Φανῆ ὁ δέκα-  
ποιμάρτιος, θέλετε πάρει τὸ  
αἰμαρεύντινον σέφανον τὸ δόξιον.

5 Ομοίως οἱ γεννητεροις τα-  
γητε εἰς τὰς γερυγτοτέρους;  
ηὐ ὅλοι τανάκασθε εἴναι εἰς τὸ  
ἄλλον, ταπεινοφροσύνην, ὅπερ οὐ Θεὸς ταν-  
απεῖται τὰς ταπεινοφάγους, ηὐ  
διδίκασμα εἰς τὰς ταπεινάς.

6 Ταπεινῶθητε λοιπὸν διπο-  
κάτω εἰς τὸ διωτάτου κέρας τῷ  
Θεῷ, Διός νὰ σᾶς ὑψώσῃ εἰς  
τὸ καιρόν.

7 Ολίς σας τὸν Φρεγτίδα  
ρίξετε τὸν ἀπίναι εἰς αὐτὸν, ὅπερ  
αὐτὸς Φρεγτίδης Διός λόγος σας.

8 Εξεινησόσατε, αὔρυπη-  
σατε, ὅπερ Διάβολος, ὁ εναν-  
τιος σας, ὃσαν λεοντίστη ὅπερ  
βεύχεται, ταπεινοτεῖ, γρεβί-  
ωτας ποιον γα καταπιῇ.

9 Τὸν ὄποιον εὐαγγελιζῆτε  
τον ὄντες βέβαιοι εἰς τὸν πίσιν,  
ἰξύλογυτε πᾶς τὰ ὄμοια παθή-  
ματα τελείωνται εἰς τὰς ἀδελ-  
φές σας ὅπερ εἶναι εἰς τὸ κόσμον.

10 Καὶ οὐ Θεὸς ολίς τὸ κά-  
ρειος, οὐτῷ μᾶς κακλεστι εἰς  
τὸν αἰώνιον τὰ δόξαν εἰς τὸ  
Χριστὸν Ἰησοῦν, μέτοντα κακο-  
παθήσετε ὀλίγοι, αὐτὸς νὰ σὺν  
διορθώσῃ, νὰ σᾶς ἡγείξῃ, νὰ  
σᾶς διωριώσῃ, νὰ σᾶς ἰεμε-  
λιώσῃ. II Εἰς

II Αὐτῷ ἡ δόξα, καὶ τὸ πρόσωπόν τοῦ εἰς τὸν ἀνθρώπον τὸν αὐτὸν. Ἀμήν.

12 Διὰ Σιλεανὸν ὑμῖν ἐγένετο ἀδελφός (ἀς λογίζομεν) δι’ ὃν ὁλίγων ἔργα καὶ περισταλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν ἐγένετο Θεός εἰς ἡνὶ ἐσκεπτότε.

13 Ἀπάλλοτον ὑμᾶς ἐν Βασιλῶντι συνεκλεκτήν, καὶ Μάρκῳ ὁ γόρος μα.

14 Ἀπάλλοτες ἀλλήλους σὺ φίληματα ἀγάπης. Εἰσίνην ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησῷ. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βασιλῶντος ἐρεάφη ἵνα τὴν Πέτρον τὸν τοῦ Καθολικοῦ Αποστόλου τὸν Ιεράπετρον τοῦ Ιερού Λαρνακαντούς.

II Εἰς αὐτὸν ἀς εἶναι δόξα καρότον εἰς τὸν αὐτὸν τὸν καρότον, εἰς τὸν αὐτὸν τὸν αἰώναν. Ἀμήν.

12 Διαμέστε τὸ Σιλεανὸν ἐγένετο ἀδελφός (καθὼς λογίζω) στὸν ἔργα καὶ μὲν ὅλην λόγια τηνετεωντας καὶ μαρτυρῶντας ὅντα εἶναι ἀληθινὴ ἐγένετο ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, εἰς τὴν ὄποιαν ἐστε σκεπτότε.

13 Χαιρετᾶσσας ἡ Αἰφλεγμένη μετεοῖς ὀντὸς εἶναι εἰς τὴν Βασιλῶνα· καὶ Μάρκῳ ὁ γόρος μα.

14 Χαιρετητῆρτε ἐστες ἔνας τὸν ἀλλον, μὲν φίλημα τὸν ἀγάπηντον ἀς εἶναι εἰρήνη εἰς ὅλης τας, δόσις ἐθεον εἰς τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἀμήν.

† Ἀπὸ Βασιλῶντα ἐρεάφη ἵνα τὴν Πέτρον τὸν τοῦ Καθολικοῦ Αποστόλου τὸν Ιεράπετρον τοῦ Ιερού Λαρνακαντούς.

• · · · · • O • · · · · • O • · · · · • O • · · · · •

ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ  
ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ<sup>1</sup>  
ΔΕΥΤΕΡΑ.

Κεφ. α'. Ι.

ΣΥΜΕΩΝ Πέτρου, δέ-  
λτῳ καὶ δύτισολτῳ Ἰησῷ  
Χριστῷ, τοῖς ἰστόμον ὑμῖν λα-

ΣΥΜΕΩΝ ΠΕΤΡΟΣ  
δύτῃ καὶ δύτισολτῳ τῷ Ἰη-  
σῷ Χριστῷ, εἰς ὀντειντας ὅπερ  
κατοικεῖται τοῖς ἰστόμον μὲν ἐμᾶς  
εἰς

χρήσιν ἐν δικαιοσύνῃ Θεῷ εἰς δικαιοσύνην τῷ Θεῷ καὶ σω-  
ῆμῶν καὶ σωτῆρι Ἰησοῦ Χριστῷ.

2 Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη τῷ Θεῷ εἰς εἰρήνην αὐτῷ  
τῶν θεωρηθέντων ἐν ἐπιγνώσει τῷ Θεῷ, καὶ Ἰησῷ Θεῷ Κυρίᾳ ὑμῶν.

3 Ως πάντα ὑμῖν τῷ θείᾳ δικαιομένων αὐτῷ τῷ θεῷ ζωλία  
μᾶς ἔχαριστον εἰκενά ὅλα, οπός  
καὶ μέστερον δεδωρημένης, διὰ  
τὴν ἐπιγνώσεων Θεῷ καλέσατο  
ἡμᾶς Διὸς δόξης καὶ δρεπῆς.

4 Διὸν δὲ μέγιστην καὶ  
ὕμια ἐπαγγέλματα δεδάρειν, οὐαί  
ίνα Διὸς τόπων γένουσθε θείας  
κοινωνοὶ φύσεως, διποθυρόντες  
τὸν κόσμον ἐν ἐπιφυμίᾳ φθο-  
ρᾷ.

5 Καὶ αὐτὸς τῷτο ἡ παρθενία  
πᾶσαι παρθενέγκυαντες, ἐπι-  
χρησινόσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν  
τὴν δρεπήν, ἐν δὲ τῇ δρεπῇ τὴν  
γνῶσιν,

6 Ἐν δὲ τῇ γνώσει τὴν ἐγ-  
κράψειν, ἐν δὲ τῇ ἐγκράψει  
τὴν ἴσωμον, ἐν δὲ τῇ ἴσωμο-  
νῇ τὴν μέστερον,

7 Ἐν δὲ τῇ μέστερᾳ τὴν φι-  
λαδέλφιαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελ-  
φίᾳ τὴν ἀγάπην.

8 Ταῦτα δὲ ὑμῖν ἴσωμερχο-  
τε, καὶ πλεονάζοντα, ὡς δρ-  
γῆς ψδὲ ἀκάρπης καθίσησιν εἰς  
τὴν Θεῷ Κυρίᾳ ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ  
ἐπιγνώσιν.

9 Ως δὲ μὴ πάρει ταῦτα,  
συφλός

τῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

2 Χάρις καὶ εἰρήνη αὐτῷ τῷ θεῷ  
δικαιοθήσεις εἰς εἰρήνην εἰς  
Θεῷ, καὶ Ἰησῷ Θεῷ Κυρίᾳ μας.

3 Κατὰς ἡ θέσις της δικαιοίας  
μᾶς ἔχαριστον εἰκενά ὅλα, οπός  
εἴναι ἀσυγκατατάσθια εἰς τὴν ζωλία  
τὴν μέστερον, Διός μέστος τὴν  
ἐπιγνώσεις σύμπλεγμα σπέρμα μᾶς  
δικαιολογεῖται μὲν δόξαν καὶ ἀρετῶν.

4 Διὸν μέστον τὸ ὄπισθιν μας  
ἔχαριστον εἰς πολλὰ μεράλια  
καὶ πίματα ταξιματεῖ, Διός τοι  
γένουτε Διός μέστος τετύπων κοινω-  
νοὶ τῷ θείᾳ φύσεως, φύσεων  
διπλὸν τὴν φθορὰν σπέρμα εἴναι μὲ  
ἐπιφυμίαν εἰς τὸ κόσμον.

5 Καὶ εἰς αὐτὸν διό φερον-  
τες καθέ τοις δικαιολία, περιβαλλόσετε  
εἰς τὴν πίστιν σας τὴν δρεπήν,  
καὶ εἰς τὴν αρετὴν τὰν γνῶσιν,

6 Καὶ εἰς τὴν γνῶσιν τὸ  
ἐγκράψειν, καὶ εἰς τὴν ἐγκρά-  
ψειν τὴν ἴσωμον, Εἰς τὴν  
ἴσωμον δικαιοθήσειν,

7 Καὶ εἰς τὴν μέστερον τὴν  
φιλαδέλφιαν, Εἰς τὴν φι-  
λαδέλφιαν τὴν ἀγάπην.

8 Διατέλει τὸ ἐπέχει μέστον  
τοῦ εἰς εἰσῆς, διαμέστον τὸ  
δένσιον αφίσιν δργῆς ψδὲ  
ἀκαρπῆς εἰς τὴν ἐπιγνώσιν Θεῷ  
Κυρίᾳ μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

9 Διατέλει σμένον ὅπερ δι-  
έχει ἐπέχει, εἴναι συφλός, Ε-  
σφρά-

πυφλός εἰναι, μικροπίζων, λήγον σφαλίζει μάλιστα την, ἐάλη-  
λασάν τὸ καθηρισμόν τὸ πάλαι σμένοντε τὸ καθηρισμὸν τὸ πα-  
στὸν ἀμαρτιῶν.

10 Διὸ μᾶκον, ἀδελφοί,  
πιγδάσαστε βρεσαίους ὑμῶν τὴν  
κλῆσιν καὶ σύλογην ποιεῖσθον·  
παῦτε δὲ ποιεῖντες τὸ μὴ πται-  
συτέ ποτε.

11 Οὕτω φῶ τῷ πλεσίῳ ἐπιχο-  
ρηγηθήσεται ὑμῖν ἡ ἔσσοδος εἰς  
τὴν αἰώνιον βασιλείαν τὸ Κυρίου  
ὑμῶν καὶ σωτῆρον Ἰησοῦ Χρι-  
στοῦ.

12 Διὸ σὸν ἀμελήσου ὑμᾶς  
ἀλλὰ τὸ πατριμίονειν τοῦτον,  
καί τοι εἴδότας, καὶ ἐπηρευμέ-  
νος εἰνῇ τῇ παρεγγόντει.

13 Δίκαιον δὲ ἥγεμαν, εἴφε-  
ρον εἷμαὶ σὺ τέτοι τῷ σκηνώμα-  
τι, διεγέρειν ὑμᾶς σὺ τὸ πατριμί-  
ον·

14 Εἶδὼς δὲ τοιχοῦ εἰναι ἡ  
δοτήσεις τὸ σκηνώματός μας,  
καθὼς καὶ ὁ Κύρος ὑμῶν Ἰη-  
σοῦ Χριστὸς ἐδήλωσε μοι.

15 Σπιδόντων δὲ καὶ ἐκάστοτε  
ἔχειν ὑμᾶς μὲν τὴν ἐμηνίαν ἔξοδον,  
τὴν τέτοιον μηδίμαν ποιεῖσθο.

16 Οὐ φῶ στοσφισμόν μοι-  
γοις ἐξακολυθίσαντες ἐγκαρ-  
πεῖμεν ὑμῖν τὴν τὸ Κυρίου ὑμῶν  
Ἰησοῦ

10 Διὰ τοῦτο, ἀδελφοί,  
πολιορκότερον πιγδάσαστε να-  
κάμετε βρεσαίου τὸ καθηρισμόν  
σας καὶ τὸ Διάλεγμά σας. Διδο-  
ῦ κάμενοντες ἐτέτοιο δὲν θέλετε  
σφύλλοντε.

11 Διὰ δὲ τέτοιας λογῆς θέλε-  
σσας δοῦι τῷ πλεσίῳ ἡ ἔσσοδος εἰς  
τὴν αἰώνιον βασιλείαν τὸ Κυρίου  
μας, καὶ σωτῆρον Ἰησοῦ Χριστοῦ.

12 Διὰ τοῦτο δὲν θέλω ἀμε-  
λήσου να στέλνω στοιχίων πάνθε-  
τε εἴτε τοῦ, ἀν καλῶ να τοῦ εἰδού-  
σετε, καὶ εἴσθε συριγμόροι εἰς  
ἐπάτην την ἀληθίαν.

13 Καὶ λογάζω δίκαιον, εἰς  
ὅσου εἶμας εἰς τέτοια τὴν σκη-  
νήν, γὰρ στέλνετε εἰς υπνῶν, διδωκέσ-  
σας αγαθόματον·

14 Τίσθεντες δὲν γλύπε-  
τε αὐτίνων τὴν σκηνήν μας, κα-  
θὼς καὶ ὁ Κύρος μας Ἰησοῦ Χρι-  
στος μας τὸ οφαλέρωσο.

15 Καὶ θέλω πιγδάσοντες να  
έχετε καὶ ἐστοιχίστε πάντες γὰρ κα-  
μετε, υπερβαίνοντες τὸν εἴδικον μας  
μισθίμαν, τὴν σύγκρισιν ἐτέ-  
τοιο.

16 Διαπέρας δὲ κακολαθήσαν-  
τες στοσφισκές μενδίτες, στέ-  
λμάμαρμη γὰρ γνωσθετε τὴν  
διόκμην καὶ τὴν παρατίαν τοῦ  
Κυρίου

Ίνστος Χριστῷ δύναμιν καὶ παρεγίσιαν, ἀλλ᾽ ἐπόπτῳ γνωμέντες τὸ σκένιν μεγαλειοτητῷ.

17 Λαζάρῳ φίᾳ παρὰ Θεῷ πατέρος πιμὴν καὶ δίξαι, Φανῆς εὐεχθείσις αὐτῷ τοιᾶσδε νῶσθ μεγαλοπεπτὺς δόξαις. Οὗτος εἴναι ὁ ἥρος μικρὸς ἀγαπητὸς, εἰς ὃν ἐψὼδος δόξηκοτε.

18 Καὶ πάντιν τὴν Φανήν ἔμεις ἡκύρωτιμη ἐξ ἀρχῆς ἐνεχθεῖσιν, σὺν αὐτῷ ὄντες σὺν τῷ ὄρει τῷ ἀγίῳ.

19 Καὶ ἔχοιμι βεβαιότερον τὸν αὐθικοὸν λόγουν, ὃν καλῶς ποιεῖτε αὐθεόχοντες, ἀς λύχνῳ φαίνοντες σὺν αὐχμηρῷ τόπῳ, εἴσις εἰς ἡμέραν Αἰγυιαστήν, καὶ φωτόφορος ανατελῇ σὺν τοῖς καρδίαις ὑμῶν.

20 Τὸν αὐτῶν γνώσκοντας, ὅπις πᾶσιν αὐθικοί εἰναι γραφῆς, ιδίας ἐπιλύσεως εἰς γνῶν.

21 Οὐ φίᾳ ἡδείμαστο ἀνθρώπῳ πάντῃ ποτὲ αὐθικείᾳ, ἀλλ᾽ ὑπὸ πούματος ἀγίας φερεύμοις ἐλάλησαν οἱ ἄγιοι Θεοὶ φυγαντοί.

Κυρία μας Ἰνστος Χριστῷ, ἀλλὰ ἐγούτας νὰ εἰσέλθω μὲ τὰ μάστιμα τὴν μεγαλειότητα σκένιν.

17 Διατὸν αὐτὸς ἐπῆρε τηνὶν ἡ δόξαι δότον τὸ Θεον καὶ πιτέρο, ἐσοτας νὰ τῷ ἔλαθη πετοῖς ας λογῆς Φανῆς δότον τὴν μεγαλοπεπτὴν δόξαιν· ἐτέτρω εἰναι ὁ ἥρος μικρὸς ἀγαπητὸς, εἰς τὸν ἐψὼδον ἐψὼδον ἀναπαυθηκα.

18 Καὶ ἐτέτρω τὴν Φανήν ἔμεις τὴν ἀκέντιμη ὅπερ ἡλικεῖ δότον τὸν ἀρχοντα, οὔτες αὐτάμας μετ' αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἄγιον.

19 Καὶ ἔχοιμι βεβαιότερον τὸν αὐθικοὸν λόγουν, τὸ ὅποιον καλλὰ κάμνετε οὐδὲ ἔχετε τὸν γούσας εἰς αὐτὸν, αστὸν λύχνον ὅποι φέρετε εἰς σκοτεινὸν τόπον, εἴσοδε νὰ φέγξῃ ἡ ἡμέρα, καὶ εἰς φωτόφορον νὰ ανατελῇ εἰς τὰς καρδίας σας.

20 Ἔσοντας νὰ γνωρίσετε τοῦτον ἐτέτρω, ὅπιον ἔχει εἴσιαν κανένας νὰ ἐρμιώσῃ καμίαν αὐθικείαν τὸ γεαφής, καθὼς τὴν ἐδίκην τὰ γνώμων.

21 Διατὸν ὅχι μὲ φίᾳ ἡδείμαστο ἐνδράπτερον ἐφέρει ποτὲ αὐθικείᾳ, ἀλλὰ οἱ ἄγιοι τὸ Θεοῖς ἀνθρωποι κινέματοι δότον τὸ ἄγιον Πνεύματος ἐλάλησαν.

### Κεφ. β'. 2.

**Ε**γένοντο δὲ καὶ ψυλλοταφῆται σὺν τῷ λαῷ, ἀς καὶ εἰς ὑπᾶν ἔσοντας) ψυλλοδιδάσκαλοι,

**Κ**αὶ ἐζήτηκαν τὸν ψυλλοταφῆτα σὺν τῷ λαῷ, καὶ τὸς ἡλίους γενεῖ καὶ εἰς τὸν ψυλλο-

λοι, οἵνες παρεισπέζουσιν αἱ  
ρέτεις ἀπωλείας, καὶ τὸ ἀν-  
θρώπων καὶ αὐτὸς δεσμότης δρ-  
ιμός, ἐπάγεντες ἑαυτοῖς τα-  
χινὴν ἀπωλεῖαν.

ψυλοδοδέσκολοι, οἱ ὅπειοι  
γέλωστε φέρετε μέσην αἴρεσσαις τὸ  
ἀπωλείας, ἀρνείμνοι καὶ τὸ δε-  
σμότην ὅπερ τὰς αἰγάλεως, φέρ-  
νοντες εἰς βόλογες τὰς γλήγειν  
ἀπωλεῖαν.

2 Καὶ πολλοὶ ἔξακολυθῆσ-  
το αὐτῶν ταῖς ἀπωλείαις, δι-  
εῦν ὁδὸς τὸ ἀληθεῖας βλασφη-  
μητήσεται.

2 Καὶ πολλοὶ γέλωστι ἀκο-  
λυθήσοτε ταῖς ἀπωλείαις τὰς,  
Ἄλλος ὁδοίς γέλει βλασφη-  
μητῆν τράβει τὸ ἀληθεῖας.

3 Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς  
λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσοτε). οἷς  
ἢ κλημα ἔκπαλμα σὸν ἀργεῖ,  
καὶ ἡ ἀπωλεῖα αὐτῶν ἐνυπά-  
ζει.

3 Καὶ άλλα πλεονεξίαν γέ-  
λωστε σὲς πᾶσαντα τὸ μὲ  
πλαστὸν λόγον· τὸ ὄποιαν ἀν-  
θρώπων τὸ κεῖμα διὸ πολὺ<sup>π</sup>  
καρέγεν δὲν ἴσουχαίται, καὶ ἡ ἀπω-  
λεῖα τὰς δὲν γυναῖκα.

4 Εἰ δὲ ὁ Θεὸς ἀγγέλων  
ἀμαρτησάντων σὸν ἐφειστότο,  
ἄλλα σῆρεις ἥσοφες περιβρέποις,  
παρέδωκε εἰς κεράσι τετηγηκέ-  
ις.

4 Διαπέπειν ὁ Θεὸς δὲν  
ἀψύχησε τὰς ἀλγέλες ὅπερ  
ἀμαρτησαν, ἀλλὰ τὰς ἔβαλεν  
εἰς τὸ Κάρτιοργον καὶ δειμάρες μὲ  
ἄλυσίδες βόσκοτες, τὰς ἐπι-  
φέδωκε νὰ φυλάσσῃ) εἰς τὴν  
κεράσιν.

5 Καὶ ἀρχαῖς κόσμοις σὸν  
ἐφειστότο, ἀλλὰ ὅγδοον Νᾶε δι-  
καιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε,  
κατακλυσμοῖς κόσμῳ ἀσεβῶν  
ἐπέδεις.

5 Καὶ τὸ παλαιὸν κόσμον  
δὲν ἀψύχησε, Φέρναντας κα-  
τακλυσμὸν καταπέντε εἰς τὸ  
κόσμον τὸ ἀσεβῶν, ἀλλὰ ἐφύ-  
λαξε τὸ Νᾶε ὅγδοον, διαλαλη-  
τὴν τὸ δίκαιοσμόν.

6 Καὶ πόλεις Σοδόμων οὐχ  
Γομούρας τεφρώσας κατεπρο-  
φῆ κατέκλυνεν, ωπόδεημα  
μελάντων ἀσεβῶν τεθεικώς.

6 Καὶ τὰς πόλας Σοδόμων  
οὐχ Γομούρας τὰς σκατάκερνεν  
εἰς ἀφανισμὸν τέλεον, κα-  
μιωντάς ταῖς σάκτην, ἐβάλλων-  
τάς ταῖς παραθέτυμα σκενῶν  
ὅπερ ἐμετέλειν γὰρ ἀσεβήσεν.

7 Καὶ δίκαιου Λάωτ κατέπε-  
νθρώμνοι ωπὸ τὸ ἀδέσμωτον σὲ  
ἀστελλα-

7 Καὶ ἐλευθέρωσε τὸ δίκαιον  
Λάωτ ὅπερ σκατάπονεῖτον, διὸ  
τὴν

ἀσελγείας ἀνατροφῆς ἐρύστη- τὴν ἀσελγῆ ἀνατροφὴν τῇ ἀγό-  
τη.

8 (Βλέπωντα πρὸ καὶ ἀκοῇ  
οὐδίκαιον, ἐγκατοικῶν σὺν αὐ-  
τοῖς, ήμέραν εἰς ἡμέραν ψυχὴν  
δικαίου ἀνόμοιος ἐργεις ἔναστα-  
ζεν.)

9 Οἶδε Κύριος δύσκετις σὺν  
πειρασμῷ ἔνεσθι, ἀδίκης ἢ εἰς  
ήμεραν κρίσεως κολαξιῶμάς  
τηρεῖν.

10 Μάλιστα ἢ τὰς ὄπιον  
σπερμάτις ἀπογόνοις μιασμόν  
πορεύομόντες, καὶ κυριότητον  
καταφρονεῖταις τολμηταῖ,  
αὐτάδεσσι, δόξας ἢ τεμένος  
βλασφημώντες.

11 Ὅπει ἄγιοις ἰχνοῖ καὶ  
διωάμει μείζονες ὄντες, ἢ φέ-  
ρονται κατ' αὐτὸν πιστή Κυρίῳ  
βλασφημον κρίσιν.

12 Οὗτοι Ἡ, αἱ ἀλογάξαντα  
Φυσικὰ, γεγλυπτήματα εἰς ἀλω-  
σον καὶ Φθοράν, σὺν οἷς ἀγνοεῖσθαι  
βλασφημώντες, σὺν τῇ Φθορᾷ  
αὐτῶν κακοφθομένοι.

13 Κομιέμνοι μετὸν ἀδι-  
κίας, ήδονὴν ἡγεμονος τὴν σὺν  
ιμέρᾳ

8 Διαπέτεται ὁ δίκαιος,  
καθεξόμενος μέσην εἰς αὐτὸς  
ήμερον ποιεῖ ήμέραν, ἐνστάν-  
τε τὴν δικαίου ψυχὴν μὲ τὰ  
ἄνομά τυς ἔργα, ἐβλέπωντάς  
τα καὶ ἀνάστοις.

9 Ἰξάρτη Κύρον νὰ ἐλευ-  
θερώῃ τὰς δύσκετις αὐτὸν τὸ π-  
ρωτόν, καὶ νὰ φυλάτῃ τὰς  
ἀδίκης ὅπει πιστήν, εἰς τὴν  
ήμεραν τὸ χρόνον.

10 Καὶ μάλιστα σμένεις ὅπει  
πηγένεσον ὄπιον τὸ σπερματο-, εἰς  
τὰς ἀπογόνους τὸ μιασμόν, καὶ  
ὅπει καταφρονεῖταις τὸν κυριό-  
τητα, διπόκοτι, δρέσσοντες  
μόνον τὸ λόγγυ της, καὶ ὅπει δεῦ  
φεσσοῦ) γὰρ βλασφημώσαταις  
δόξαις.

11 Ἐκεῖ ὅπει οἱ ἄγιοις μὲ  
ὅλον ὅπει ἔνιμη μεχαλίπεροι εἰς  
τὴν ιχνην ἢ εἰς τὰς διωάμει,  
δὲν παφέρονται σύντια αὐτῶν  
ἢ δοξῶν βλασφημον κείσιν οη-  
μάτεις τὸ Κύρον.

12 Ἀμη ἑταῖτοι, ποτὲν ἀλε-  
γαζάξα, ὅπει Φυσικά (ορμό-  
σιν) ἢ ἐθνοῦ θηκαν εἰς κακήν  
ἢ χαλασμόν, βλασφημώντες  
ἐκεῖνα ὅπει δὲν ιξάρεσον, εἰς  
τὴν Φθοράν τὰς θέλεσος χαλα-  
σμῆ.

13 Μέλιοντες νὰ πάρετοι  
ταπεραμένω τὸ ἀδικίας, λογιά-  
ζοντες ήδονεύ τὴν καθημερεύτινη  
τέλη-

ημέρα τε υφήν, πτῖλοι καὶ μῶ-  
πεν φίλων, οἱ ὄποις εἶναι λέροι τῷ  
μοι, ἐντεῦθεντες ἐν ταῖς ἀ-  
όνεδροι, ἔφεντάνοντες εἰς ταῖς  
πάτασιν αὐτῶν, σωδονχύμε-  
νοι ύπιν,

14 Ὁφελεῖτες ἔχοντες με-  
τὰς μοιχαλίδρου, καὶ ἀκιτε-  
παυγες αἱμαρίνας, δελεάζον-  
τες ψυχὰς ἀστράκτες, καρδί-  
αν γενιναστιμένιαν πλεονεξίαν  
ἔχοντες, κατάρες τέκνα.

15 Καβαλιπόντες τὸν δύθε-  
ιν ὁδὸν, ἐπλανήτησαν, ἔξαι-  
κολιθίσαντες τῇ ὁδῷ τὸν Βαλα-  
ὰμ τὸν Βοσσόρ, ὃς μισθὸν ἀδικίας  
ψυλπησεν.

16 Ἔλεγξιν ἢ ἔχει ιδίας  
παρανομίας· ταῦθιγένιον ἀφα-  
νον, σὺ ἀνθρώπος Φωνῆς Φεγυ-  
ζάμιδρον, ἐμώλυντες τὸν τόφο-  
φίτη παραφρονίαν.

17 Οὐδέποτε πηγαὶ ἀνυδροι,  
ιεφίλαις ταῦθι λαίλαπτοι ἐλα-  
νούμιδροι, οἵς ὁ ζόφρος τὸν σό-  
τες εἰς αἴναν τετρῆροι.

18 Ὑπέρρυγκα τὸν ματαιόπη-  
τον φεγγέμιδροι δελεάζοντι σὺν  
ἐπιτρυμίαις στέρκοι, σὺν ἀστε-  
γείαις, τὰς ἔντες διποφυγέν-  
τας τὰς ἐν πλάνῃ ἀναστρέφομέ-  
νυς.

19 Ἐλσίθερίαν αὐτοῖς ἐπαῖ-  
γιλλόμιδροι, αὐτοὶ δὲ λοι ὑπάρ-  
χοντες

τενφίλων, οἱ ὄποις εἶναι λέροι τῷ  
ὄνεδροι, ἔφεντάνοντες εἰς ταῖς  
ἀπάταις ταῖς, ὅταν συμποτικά-  
ζον ἀντάμα μετ' ἑστᾶς,

14 Ἐχοντες μάπα γειά-  
τη μοιχείας, καὶ ὅπερ δὲν παί-  
κον διπὸ τὴν αἱμαρίναν, δο-  
λώνοντες ταῖς ψυχαῖς ὅπερ δὲν  
εἶναι τηλιγράφων, ἔχοντες  
καρδίαν παραδισμένην εἰς ταῖς  
πλεονεξίας, παιδία τὸν καζέ-  
ρες.

15 Ἔσοντας γὰρ ἀφίσυστο τὸν  
τοῖσαν σράταν, ἐπλανήτησαν,  
καὶ ἀκολέθησαν τὸν σράταν τῷ  
Βαλαὰμ τὸν Βοσσόρ, ὃ ὄποις  
ἀγάπτοε τὸν πληρωμὴν τὸ  
ἀδικίας.

16 Ἄμη ἐλέγχητο διέ τὸν  
ἐδικλῶν τὰ παρανομίαν διπὸ μι-  
λάσθε ἀφανον, ὅπερ ἐσώτυχε  
Φωνῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐμπο-  
δίσε τὴν ἀγνωσίαν τὸ πεφίτη-

17 Ἔτετοι εἶναι βερύταις κα-  
ελεύνοροι, σωνισφαὶ ὅπερ διά-  
κναντοι διπὸ ἀνεμοστρόφυλλον,  
διέ τὰς ὄποις σκότων σκοτι-  
νούστον φυλάσσετοι εἰς τὸ αἰώνα.

18 Διαπὲ ἔσοντας γὰρ λέγυστο  
λόγια φυσκωμέρω μὲ ματαιό-  
πητοι, δολάνυστο μὲ ἐπιτρυμίαις τὸ  
στέρκος καὶ εἰς ταῖς ἥδονταις,  
σκένευς ὅπερ ἀληθινὰ ἔφυγαν  
διπὸ σκένευς ὅπερ ἀναστρέφοντο  
εἰς τὸν πλάνην.

19 Καὶ τὰς ἔξεν ἐλσίθερί-  
αν, ὤντες αὐτοὶ δέλλοι τὸν φεγ-  
γοντες

ΧΟΥΤΕΣ τὸ φιλοῦσ· ὃ γάρ τις οὐτ-  
τῷ), τάτῳ καὶ δεδόλῳ). σφ. Διεπίδού, πηγὴν νι-  
κᾶται θνάτος, εἰς ἀκένον καὶ δι-  
λῶνται).

20 Εἰ δὲ διόφυτάντες τὰ  
μιάδματα τὸ κόσμος σὺ ἐπίγνω-  
σει τὸ Κυρίας καὶ σωτῆρος Ἰη-  
σοῦ Χριστοῦ, τύποις ἢ πάλιν  
ἐμπλακέντες ήτταν), γέρανεν  
αὐτοῖς τὰ ἔχατα χειρόνα τοῦ  
καρπούν.

21 Κρείτον τῷ οὐ αὐτοῖς μὴ  
ἐπεγνωκένται τὰς ὁδοὺς τὸ δίκαιο-  
σύνης, οὐ ἐπίγνωστον ἐπιστρέψα-  
σιν τὸ παραδοθέοντος αὐτοῖς ἀγί-  
ας αὐτοῖς.

22 Συμβείνουσεν ἡ αὐτοῖς τὸ τέ-  
λοιοθέας παρασιμίας. Κύριον ἐπι-  
στρέψας ἐπὶ τὸ ίδεον ἐξέσφυτο·  
καὶ· “Υἱούσαι μόνη, εἰς κύλι-  
σμα βορσόδες.

20 Διεπίδοται οὐτερος, ἀφόν-  
της ἐφυγων τὰ μιάδματα τὸ  
κόσμος μὲτα τῶν ἐπίγνωστον τὸ Κυ-  
ρίας καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ,  
πάλιν πλέκεται μὲτα τύπων καὶ νι-  
κῶν), τὰς ἔγκαταν τὰ οὐτερον  
κεραυτερος διπλα τα τασθηται.

21 Διεπίδοται οὐτερον ηγενει εἰς  
αὐτοὺς να μηδενιστον τὸν  
οὔπιστον τὸ δίκαιοσύνης, παρὰ  
μωρίζονται τὰς να γείσονται  
οὔπιστον διπλα τὰς αγίας αὐτοῖς  
ὅπε τὰς ἐπιστρέψασθαι.

22 Καὶ οὗτοις αὐτοῖς ἐστιν  
τὸ πεῖσμα τὸ ἀληθινῆς παρα-  
μίας· οὐ σκῦλος ἐγένετον εἰς  
τὸ ίδεον τὸ ξέσφυτο· καὶ· οὐ  
σκρέψας ἀφόντης ἐλέθη, ἐγ-  
εισεν εἰς τὸ κύλισμα τὸ λάσπης.

### Κιφ. γ'. 3.

**Τ**Αύτην οὖν, ἀραπποτοί,  
δούτεραν οὐμῆν γεάφω ε-  
πισολών, σὺ αὐτοιστορέω οὐμῆν  
εν ταυτομήσει τὰς ειλικρινῆς  
διάνοιαν.

2 Μηδένιν τὸ πεφρυμένων  
ρημάτων ταῦτα μάχιναν αεφη-  
τῶν, καὶ τὸ τὸ δύοσύλων οὐμῆν  
αὐτοῖς, τὸ Κυρίας καὶ σωτῆ-  
ρος.

3 Ταῦτα πεφρυμένων μάχιναν  
στοιχείωνται εἰς τοντον πεφ-

**Α**Γαπτού, δύο ἐπιστολαῖς  
ἔχω ταυτοφρετε ταῦτα ὑπὲ-  
στοις γεάφω, εἰς ταῖς οὐπιστο-  
στοις αναζημένωντάς σας  
εξυπιῶ τὰς καθεστον σας διά-  
νοιαν.

2 Ναὶ σύζυγητο τὰ λόγια  
οἵπε τὸ ελαλήπταν πεφρυμένων  
δύο τὰς μάχιναν πεφρυτας, καὶ  
τὰς παραγγελίαν μας τὸ δύο-  
σύλων, η οὐπιστα τὸ Κυρίας  
καὶ σωτῆρος.

3 Γνωρίζοντες ἐτότο πεφ-

τον,

ὅπιλούσιν) ἐπ' ἔχατο τὸ ήμερῶν ἐμπάκι), καὶ τὰς ιδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας προσδόμενοι.

4 Καὶ λέγετε· Πώ εἶνι οἱ ἐπαγγελίας τῆς παρεκσίας αὐτῶν; αὐτὸς δὲ οἱ πατέρες ἀκοινόποται, πάντας ὅπως τὸν Διογένη ἀπ'

τον, ὅπιθεν εἴληπτοι εἰς τὰς υπερβασίας ήμέρας ἐμπάκι), ὅποις γὰρ συνιπατήσονται εἰς τὰς ιδίας τὰς ἐπιθυμίας.

4 Καὶ γὰρ λέγετε· πώ εἶναι οἱ ἐπαγγελίας τῆς παρεκσίας ταῦτα; Διογένης δὲ πάλιν οἱ πατέρες, οὐαὶ σκοινόποται οἱ πατέρες, οὐαὶ πάγκαιματα πέφυας λογῆς σέκουται δὲ πάλιν δεκτὸς κόσμου.

5 Λανθάνεται δὲ αὐτὸς τῷτο θέλοντας, ὃν ἐργαζότας εἴκαστο πατεῖ, καὶ γῆρας ἔχει οὐδατόν τοιούτος, πάντας δὲ οὐδατόν συνεπεστάτη, τῷ δέ θεοῖ λόγῳ.

5 Διατὴ θεληματικᾶς δὲν θέλειν νὰ γνωσίσῃν ἑτούτο, ὅπιθενοι ἔχουν δὲ πολλάς δι' οὐδατόν συνεπεστάτη, τῷ δέ θεοῖ λόγῳ νεργοῦ ἐθεούσι, καὶ γῆρας δὲ πάλιν νεργοῦ τοιούτον τοιούτον νεργοῦ τοιούτον θεοῦ.

6 Διαμέσου δὲ οποίων ὁ κόσμος τότε ἔσοντας νὰ κατακλυσθῇ μὲ τὸ νεργὸν ἐκσπασθῇ.

7 Οἱ δὲ οὐνούσιοι καὶ οἱ γῆρατοι λόγοι τεθησαυρομένοι εἰσὶ, πυρὶ πρέψαροι εἰς ημέραν κείσεως καὶ ἀπολέτας δὲ οὐσεῖν ἀνθεάπων.

7 Αὖτις οἱ οὐνούσιοι καὶ οἱ γῆρατοι μὲ τὸ νεργὸν ἐκσπασθῇ μὲ τὸ νεργὸν ἐκσπασθῇ.

8 Εγὼ τῷτο μὴ λανθανέτω θύμας, ἀγαπητοῖς, ὅπιτε μία ημέρα πορφύρη Κυρέλαι ἡδὺς χίλια εἴη, καὶ γῆρας χίλια εἴη ἡμέρα μία.

8 Καὶ έτσι ἔτσι μὲν στᾶσιν θάνατον, ἀγαπητοῖς, ὅπιτε μία ημέρα σημᾶτο εἰς τὸ Θεόν εἶναι στῶν χλίσεων χρόνον, ἐχίλιοι χρόνοι εἶναι στῶν μίαν ημέραν.

9 Οὐ βραδύνει οὐκέτη τὸ ἐπαγγελίας, (ἄς πινες βραδύνει τὴν ηγεμονίαν) ἀλλὰ μακροθυμεῖς εἰς ημέρας, μὴ βραλόωμός πινεις διπλεῖς, ἀλλὰ πάντας θέλωντας νὰ χαλαρώσοι πινεις, εἰς μετάνοιαν χαρῆσαι.

9 Οὐκέτη δὲν δέργεται τὸ θέλειμόν τον, καὶ τὰς λογιάζεσσι πινεις, ἔτσι τοῦτο νὰ εἶναι ἀργυτα· ἀλλὰ μακροθυμεῖς εἰς ημέρας, μὴ πινεις διπλεῖς, ἀλλὰ σόλον νὰ έλθεστον εἰς μετά-

10 Ηὗται γοινοι. VII 2 10 Καὶ

10 Ἡξεῖτος ἡ ἡμέρα Κυρίου  
ώς κλέπτης εὐνυκτί, εὺ οἱ γε-  
ραιοὶ ροιχόδιν παρελεύσοντο),  
ταχεῖα τοῦ καυστήρα λυθήσον-  
ται, καὶ τὴν καὶ τὰ εἰναὶ αὐτῇ ἔρ-  
γα κατακάνετο).

10 Καὶ ὥσπερ ὁ κλέπτης ὅπερ  
ἔρχεται τὴν νύκτα, τέτοιος λο-  
γῆς θέλει ἐλθεῖν ἡ ἡμέρα Κυρίου,  
εἰς τὴν ὅποιαν οἱ ψαγονοὶ θέλοντο  
περάσσει μὲν βούν, Εἰ τὰ σοιχεῖα  
κατέμριψε θέλεστο λυθῆ, Εἰ η γῆ  
Ἐτὰ ἔργα ὅπερ εἴναι εἰς αὐτὴν  
θέλεστο κατακαῆ.

11 Τέταν δὲ πάντων λυομέ-  
νων, ποταπὸς δεῖ ὑπάρχειν  
ὑμᾶς εἰς ἀγίας ἀναστροφᾶς καὶ  
ευτελείας.

12 Πρεσδοκῶντες καὶ πεύ-  
δοντας τὴν παρεκσίαν τῷ Θεῷ  
ἡμέρας, δεῖ τὸν ψανοὶ πυρά-  
μφος λυθῆσθαι), καὶ ταχεῖα  
καυστήρα πηκτεῖ;

13 Κανεὶς δὲ ἔργωντες καὶ τὴν  
καυτὴν τὴν ἐπαγγελμα αὐτῷ  
πρεσδοκῶμεν, εἰς οὓς δικαιοσύ-  
νη κατοικεῖ.

14 Διὸ, ἀγαπητοί, πιθα-  
τεσσοδοκῶτες, πειδάσσοτε ἀ-  
πολογηθεῖσιν αὐτῷ εὐ-  
ρεῖνας εἰς εἰρίνην.

15 Καὶ τὸν Κυρίον ἡμῶν  
μακεδονίαν, σωτηρίαν ἡγε-  
θεῖ καὶ τὸν ἀγαπητὸν ἡ-  
μῶν ἀδελφὸν Παῦλον τὸν τὸν  
αὐτῷ δοθεῖσαν σοφίαν ἔργα-  
ψεν ὑμῖν.

16 Οἱ καὶ εἰς πάσας τὰς  
ἐπιστολαῖς, λαλῶν εἰς αὐτῶς  
τοῦτον, εἰς οὓς εἰς δυσγνόνε-  
πιν,

11 Καὶ ἔσσονται γὰρ λύσιν) ἐπε-  
τα ὄλαι, πόταποι κάμψις γενία  
γὰ εἰδεῖς ἐστοῖς εἰς τὰς ἀγ-  
αῖς συναστροφᾶς Εἰ εὐτελείας;  
12 Πρεσδοκῶντες Εἰ πρέχον-  
τες ἀγαγκάζοντες εἰς τὴν πα-  
ρεκσίαν τῷ ἡμέρας Σὲ Θεῷ, εἰς  
τὴν ὅποιαν οἱ ψαγονοὶ πυράμφοις  
θέλεστο λυθῆ, καὶ τὰ σοιχεῖα  
κατέμριψε θέλεστο ἀναλύσθ.

13 Καὶ ἀναμέρμοντι κανε-  
ρίσις ὄρσενς Εἰ κανερίσιαν γῆν καὶ  
φτάξιμόν τοι, εἰς τὰ ὅποια  
καθίσεις ἡ δικαιοσύνη.

14 Διὰ τύτο, ἀγαπητοί,  
ἔσσονται γὰρ πρεσδοκῶτες ἐπετα,  
πειδάσσοτες γὰρ εὐρεῖτε εἰς αὐ-  
τοὺς καθηρῷ Εἰ καρίς κατηρ-  
γίαν μὲν εἰρίνην.

15 Καὶ λογίαζετε τὴν μα-  
κεδονίαν τὸν Κυρίον μας γὰρ εἴ-  
ναι σωτηρία· καὶ τὸν Εἰς ὁ ἀγα-  
πητὸς μας ἀδελφὸν Παῦλον  
οὓς ἔργα φένει τὴν σοφίαν ὅπερ  
τοι εἰδόῃ.

16 Κατέως γεάφει Εἰ εἰς ὄλαις  
τοῦτον ἐπιστολαῖς, λαλῶντος  
εἰς αὐτῶς Διὶ ἐπετα· εἰς τὰς  
ὅποιας εἴναι κάποια δυοκολο-  
γεο-

ηνα, ἀοί ἀμαθεῖς καὶ ὀστέοις  
χροίκηται, τὰ ὅποια οἱ ἀμι-  
κτοὶ τρεβλεῖσιν, ὡς καὶ τοι-  
πας γραφάς, πεῖστιν ἴδιαν  
γυρίζον, ὡσαν καὶ τοῖς ἄλ-  
λαις γραφαῖς, εἰς τὴν ἐδικήν  
τας ἀπώλειαν.

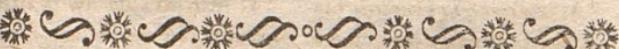
17 Ὅμης δὲ, ἀριστοῖ,  
αφρυνάσκοντες, Φυλάσσεσθε,  
ἴνα μὴ τῇ ἐμέσων ταύτῃ Φυλάγεσθε, μηπως Εἰ μὲ τὴν  
σωστικήντες, ἀπίστητε τὴν  
ἴδιαν πελεγμάτην.

18 Αὐξάνετε δὲ χάστην  
μάνσει τὸ Κυρίου ἡμῶν καὶ σω-  
τῆρον Ἰησοῦ Χριστοῦ. αὐτῷ δὲ  
δόξα καὶ τὸν καὶ εἰς ἡμέραν αἰ-  
ώνιον. Αμήν.

17 Ἐστις λοιπόν, ἀριστ-  
αφρυνάσκοντες, τοὶ, πεγματίζοντες ἐτύτα,  
ἴνα μὴ τῇ ἐμέσων ταύτῃ Φυλάγεσθε, μηπως Εἰ μὲ τὴν  
σωστικήντες, ἀπίστητε τὴν  
ἴδιαν πελεγμάτην,

17 Ἐστις λοιπόν, ἀριστ-  
αφρυνάσκοντες, τοὶ, πεγματίζοντες ἐτύτα,  
ἴνα μὴ τῇ ἐμέσων ταύτῃ Φυλάγεσθε, μηπως Εἰ μὲ τὴν  
σωστικήντες, ἀπίστητε τὴν  
ἴδιαν πελεγμάτην,

18 Ἀλλὰ νὰ αὐξάνετε εἰς  
τὴν χάριν Θεοῦ μας  
καὶ σωτῆρον Ἰησοῦ Χριστοῦ. εἰς  
τὸ σπίστον αἱ εἰναγόδεξαι, Εἰ το-  
ρεῖ εἰς τὴν ἡμέραν τὴν αἰώνιον.  
Αμήν.



ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ  
ἘΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΘΟΛΙΚΗ  
ΠΡΩΤΗ.

Κεφ. α'. Ι.

**Ο**ὐν ἀπ' δέκτης, ὁ ἀκηκό-  
αμδρ, ὁ ἐνράφανδρ τοῖς  
ὁφθαλμοῖς ἡμῶν, ὁ ἐθεαστέμ-  
ψα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψη-  
λύφοται ταῖς τὸ λόγος τὸ ζωῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφωνεάθη,  
καὶ ἐνράφανδρ, καὶ μαρτυρεῖ-  
μδρ, καὶ ἀπογγίλλομδρ ὑμῖν  
ταῖς

**Ε**κεῖνο ὅπερ ἔγειν διὸ τὴν  
δέκτην, εἰπεῖν ὅπερ ἀκύ-  
σαμδρ, εἰπεῖν ὅπερ εἴδαμδρ  
μὲ τὰ μάτα μας, εἰπεῖν ὅπερ  
εἰπούσεξαμδρ, καὶ τε χέριά μας  
ἐψηλάφησαν, Άξιος τὸ λόγον τὸ  
ζωῆς.

2 (Καὶ ἡ ζωὴ ἐφωνεάθη,  
καὶ τὸν εἴδαμδρ, καὶ μαρτυρεῖ-  
μδρ, καὶ σᾶσκηρυπόμδρ ταῖς ζω-

VII 3

η